



Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ **Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/625 z dne 5. marca 2018 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta o blagovni znamki Evropske unije ter razveljavitvi Delegirane uredbe (EU) 2017/1430** 1
- ★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/626 z dne 5. marca 2018 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta o blagovni znamki Evropske unije ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2017/1431** 37
- ★ **Uredba Komisije (EU) 2018/627 z dne 20. aprila 2018 o popravku nekaterih jezikovnih različic Uredbe (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o aditivih za živila ⁽¹⁾** 57

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/625

z dne 5. marca 2018

o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta o blagovni znamki Evropske unije ter razveljavitvi Delegirane uredbe (EU) 2017/1430

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije ⁽¹⁾ in zlasti člena 48, člena 49(3), členov 65, 73, členov 96(4), 97(6), 98(5), 100(2), 101(5), 103(3), 106(3), členov 121, 168 ter členov 194(3) in 196(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Uredbo Sveta (ES) št. 40/94 ⁽²⁾, ki je bila kodificirana z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 ⁽³⁾, je bil uveden poseben sistem Unije, kjer se varstvo blagovne znamke na ravni Unije pridobi na podlagi prijave Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Urad).
- (2) Uredba (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ o spremembi Uredbe (ES) št. 207/2009 je uskladila pooblastila, ki se v navedeni uredbi prenesejo na Komisijo, s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Da se zagotovi skladnost z novim pravnim okvirom, ki je posledica navedene uskladitve, sta bili sprejeti Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1430 ⁽⁵⁾ in Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/1431 ⁽⁶⁾.
- (3) Uredba (ES) št. 207/2009 je bila kodificirana z Uredbo (EU) 2017/1001. Zaradi jasnosti in poenostavitve bi morali sklici v Delegirani uredbi odražati preštevilčenje členov, ki so rezultat take kodifikacije zadevnega temeljnega akta. Delegirano uredbo (EU) 2017/1430 bi bilo zato treba razveljaviti in določbe navedene delegirane uredbe v tej uredbi določiti s posodobljenimi sklici na Uredbo (EU) 2017/1001.

⁽¹⁾ ULL 154, 16.6.2017, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, 14.1.1994, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, 24.3.2009, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti ter Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2869/95 o pristojbinah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga (blagovne znamke in modeli) (UL L 341, 24.12.2015, str. 21).

⁽⁵⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1430 z dne 18. maja 2017 o dopolnitvi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Evropske unije in o razveljavitvi uredb Komisije (ES) št. 2868/95 in (ES) št. 216/96 (UL L 205, 8.8.2017, str. 1).

⁽⁶⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/1431 z dne 18. maja 2017 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Evropske unije (UL L 205, 8.8.2017, str. 39).

- (4) Postopkovna pravila, ki urejajo ugovor, bi morala Uradu s postopkom, ki je pregleden, temeljit, pošten in pravičen, zagotavljati uspešnost, učinkovitost in hitrost pri preizkušanju ter registraciji prijav blagovnih znamk EU. Da se izboljša pravna varnost in jasnost, bi morala navedena pravila, ki urejajo ugovor, upoštevati razširjene relativne razloge za zavrnitev iz Uredbe (EU) 2017/1001, zlasti v zvezi z zahtevami glede dopustnosti in utemeljitve postopka z ugovorom, ter se prilagoditi tako, da bolje odražajo sodno prakso Sodišča Evropske unije in kodificirajo prakso Urada.
- (5) Da se skupaj s pravno varnostjo omogoči prožnejši, skladnejši in sodobnejši sistem blagovnih znamk v Uniji, je primerno zmanjšati upravno breme strank v postopkih *inter partes* tako, da se omilijo pogoji glede utemeljitve prejšnjih pravic, če je vsebina zadevnih dokazil dostopna prek spletnega vira, ki ga priznava Urad, ter zahteve za predložitev dokazil v jeziku postopka.
- (6) Zaradi jasnosti in pravne varnosti je pomembno jasno in izčrpno opredeliti zahteve za spremembo prijave blagovne znamke EU.
- (7) Postopkovna pravila, ki urejajo razveljavitev in ugotovitev ničnosti znamk EU, bi morala zagotoviti pregleden, temeljit, pošten in pravičen postopek, s katerim je znamko EU mogoče razveljaviti ali razglasiti za nično na uspešen in učinkovit način. Zaradi boljše jasnosti, skladnosti, učinkovitosti in pravne varnosti bi morala biti postopkovna pravila, ki urejajo razveljavitev in ugotovitev ničnosti znamk EU, usklajena s pravili, ki veljajo za postopke z ugovorom, ohraniti pa bi bilo treba le tiste razlike, ki so potrebne zaradi posebne narave postopkov za razveljavitev oziroma ugotovitev ničnosti. Poleg tega bi morale zahteve za prenos znamke EU, ki je registrirana v imenu nepooblaščenega posrednika, potekati enako kot postopki za ugotovitev ničnosti, saj v praksi služijo kot nadomestno sredstvo za ugotavljanje ničnosti znamke.
- (8) Urad ima v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča ⁽¹⁾, razen če je določeno drugače, v postopkih z ugovorom oziroma za ugotovitev ničnosti diskrecijske pravice pri preverjanju dokazil, predloženih z zamudo, katerih namen je utemeljitev ugovora ali dokazovanje resne in dejanske uporabe prejšnje znamke. Zaradi zagotavljanja pravne varnosti bi se morale zadevne omejitve te diskrecije točno odražati v pravilih, ki urejajo postopke z ugovorom oziroma za ugotovitev ničnosti znamk EU.
- (9) Da se omogoči uspešna, učinkovita in – znotraj obsega pritožbe, kot jo določata stranki – celovita revizija odločb, ki jih je na prvi stopnji sprejel Urad po temeljitem, poštemem, pravičnem in nepristranskem pritožbenem postopku, prilagojenem posebni naravi prava intelektualne lastnine in načelom iz Uredbe (EU) 2017/1001, je zaradi večje pravne varnosti in predvidljivosti ustrezno pojasniti in opredeliti postopkovna pravila ter procesna jamstva strank, zlasti če tožena stranka uveljavlja pravico do nasprotne pritožbe.
- (10) Predsednik, predsedujoči posameznim odborom in člani odborov za pritožbe bi morali biti pri opravljanju svojih nalog iz Uredbe (EU) 2017/1001 in te uredbe obvezani, da skupaj z visoko stopnjo kakovosti in skladnosti odločb, ki jih posamično sprejemajo odbori za pritožbe, zagotavljajo tudi učinkovitost pritožbenih postopkov in tako omogočijo uspešno in učinkovito organizacijo odborov za pritožbe.
- (11) Za zagotovitev neodvisnosti predsednika, predsedujočih in članov odborov za pritožbe, kot je določeno v členu 166 Uredbe (EU) 2017/1001, bi moral upravni odbor navedeni člen upoštevati pri sprejemanju ustreznih izvedbenih pravil za uveljavitev kadrovskih predpisov in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev v skladu s členom 110 Kadrovskih predpisov.

⁽¹⁾ Sodba z dne 13. marca 2007 v zadevi *UUNT proti Kaul GmbH*, (ARCOL/CAPOL) (C-29/05 P, ECLI:EU:C:2007:162, točke 42–44); sodba z dne 18. julija 2013 v zadevi *New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG proti UUNT*, (FISHBONE/FISHBONE BEACHWEAR) (C-621/11 P, ECLI:EU:C:2013:484, točke 28–30); sodba z dne 26. septembra 2013 v zadevi *Centrotherm Systemtechnik GmbH proti UUNT*, (CENTROTHERM) (C-610/11 P, ECLI:EU:C:2013:593, točke 85–90 in 110–113); sodba z dne 3. oktobra 2013 v zadevi *Bernhard Rintisch proti UUNT*, (PROTI SNACK/PROTI) (C-120/12 P, ECLI:EU:C:2013:638, točke 32 in 38–39); sodba z dne 3. oktobra 2013 v zadevi *Bernhard Rintisch proti UUNT*, (PROTIVITAL/PROTI) (C-121/12 P, ECLI:EU:C:2013:639, točke 33 in 39–40); sodba z dne 3. oktobra 2013 v zadevi *Bernhard Rintisch proti UUNT*, (PROTI ACTIVE/PROTI) (C-122/12 P, ECLI:EU:C:2013:628, točke 33 in 39–40); sodba z dne 21. julija 2016 v zadevi *EUIPO proti Xavier Grau Ferrer* (C-597/14 P, ECLI:EU:C:2016:579, točki 26 in 27).

- (12) Da se okrepi preglednost in predvidljivost pritožbenih postopkov, bi se moral poslovnik odborov za pritožbe, prvotno določen v Uredbi Komisije (ES) št. 2868/95 ⁽¹⁾ in Uredbi Komisije (ES) št. 216/96 ⁽²⁾, opredeliti v enem samem besedilu in primerno povezati s postopkovnimi pravili, ki veljajo za organe Urada, katerega odločbe so lahko predmeti pritožb.
- (13) Zaradi jasnosti in pravne varnosti je treba kodificirati in razjasniti nekatera postopkovna pravila, ki urejajo ustne postopke, zlasti v zvezi z jezikom tovrstnih postopkov. Nadalje je ustrezno uvesti možnost sodelovanja pri ustnem postopku s pomočjo tehničnih sredstev in nadomeščanja zapisnikov ustnih postopkov z njihovimi posnetki ter s tem zagotoviti večjo učinkovitost in prožnost.
- (14) Da se postopki še dodatno poenostavijo in uskladijo, je ustrezno določiti osnovno strukturo in format dokazil, ki se v vseh postopkih predložijo Uradu, ter posledice predložitve dokazil, ki ne bodo v skladu s to strukturo in formatom.
- (15) Da se sistem blagovnih znamk Unije posodobi oziroma prilagodi dobi interneta, je nadalje v kontekstu obveščanja ustrezno zagotoviti tudi opredelitev pojma „elektronska sredstva“ ter oblike obveščanja, ki niso zastarele.
- (16) Urad bi moral za namene komunikacije v postopkih pred Uradom omogočiti dostop do standardnih obrazcev, ki se lahko izpolnijo prek spleta, v vseh uradnih jezikih Urada, da se tako zagotovi učinkovitost, preglednost in prijaznost do uporabnika.
- (17) Zaradi izboljšanja jasnosti, skladnosti in učinkovitosti, bi bilo treba uvesti določbo o prekinitvi postopka z ugovorom oziroma postopka za razveljavitev, ugotovitev ničnosti ali pritožbenega postopka ter obenem določiti najdaljše možno obdobje prekinitve, ki jo zahtevata obe stranki.
- (18) Pravila, ki urejajo izračun in trajanje časovnih rokov, postopki za razveljavitev odločbe ali izbris vpisa iz registra, podrobne ureditve za nadaljevanje postopka in podrobnosti o zastopništvu pred Uradom morajo zagotoviti nemoteno, uspešno in učinkovito delovanje sistema blagovnih znamk EU.
- (19) Treba je zagotoviti uspešno in učinkovito registracijo mednarodnih znamk na način, ki je povsem skladen s pravili protokola k Madridskemu sporazumu o mednarodnem registriranju znamk.
- (20) Izvedbena uredba (EU) 2017/1431 in Delegirana uredba (EU) 2017/1430 sta nadomestili pravila, prej določena v uredbah (ES) št. 2868/95 in (ES) št. 216/96, ki sta bili zato razveljavljeni. Ne glede na navedeno razveljavitev, je treba še naprej uporabljati posebne določbe uredb (ES) št. 2868/95 in (ES) št. 216/96 v nekaterih postopkih, začetih pred datumom začetka uporabe Uredbe (EU) 2017/1430, in sicer do konca teh postopkov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila glede:

- (a) podrobnosti postopka za vložitev in preizkus ugovora zoper registracijo blagovne znamke EU pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Urad);
- (b) podrobnosti postopka, ki ureja spremembe prijave blagovne znamke EU;
- (c) podrobnosti, ki urejajo razveljavitev in ugotovitev ničnosti blagovne znamke EU ter prenos blagovne znamke EU, registrirane v imenu nepooblaščenega posrednika;
- (d) formalne vsebine pritožb in postopka za vložitev ter preizkus pritožb, formalne vsebine in oblike odločb odborov za pritožbe ter povračila pristojbin za pritožbo, podrobnosti o organizaciji odborov za pritožbe ter pogoje, pod katerimi izda odločbe o pritožbah en sam član;

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, 15.12.1995, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 216/96 z dne 5. februarja 1996 o poslovniku odborov za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli) (UL L 28, 6.2.1996, str. 11).

- (e) podrobnosti ureditev za ustne postopke in za pridobivanje dokazov;
- (f) podrobnosti ureditev za obveščanje Urada in pravila o sredstvih za komunikacijo z Uradom;
- (g) podrobnosti o izračunu in trajanju časovnih rokov;
- (h) postopka za razveljavitev odločbe ali za izbris vpisa iz registra blagovnih znamk EU;
- (i) podrobnosti ureditev za nadaljevanje postopka pred Uradom;
- (j) pogojev in postopka za imenovanje skupnega zastopnika, pogojev, pod katerimi zaposleni in poklicni zastopniki vložijo pooblastilo, vsebine tega pooblastila ter okoliščin, v katerih je mogoče osebo odstraniti s seznama dovoljenih poklicnih zastopnikov;
- (k) podrobnosti postopka za mednarodne registracije na podlagi osnovne prijave ali osnovne registracije v zvezi s kolektivno, certifikacijsko ali garancijsko znamko ter postopka za vložitev in preizkus ugovora zoper mednarodno registracijo.

NASLOV II

POSTOPEK UGOVORA IN DOKAZ O UPORABI

Člen 2

Obvestilo o ugovoru

1. Obvestilo o ugovoru se lahko vloži na podlagi ene ali več prejšnjih znamk ali drugih pravic iz člena 8 Uredbe (EU) 2017/1001 pod pogojem, da so imetniki ali pooblaščenice osebe, ki v skladu s členom 46 Uredbe (EU) 2017/1001 ugovor vlagajo, upravičeni, da v zvezi s prejšnjimi znamkami in pravicami tako ravnajo. Če ima prejšnja znamka več kot enega imetnika (solastništvo) oziroma če prejšnjo pravico lahko uveljavlja več kot ena oseba, lahko v skladu s členom 46 Uredbe (EU) 2017/1001 ugovor vloži kateri koli ali vsi imetniki oziroma pooblaščenice osebe.
2. Obvestilo o ugovoru vsebuje:
 - (a) številko spisa prijave, zoper katero se vloga ugovor, in ime prijavitelja blagovne znamke EU;
 - (b) jasno navedbo prejšnje znamke ali pravice, na kateri temelji ugovor, in sicer:
 - (i) če ugovor temelji na prejšnji znamki v smislu člena 8(2)(a) ali (b) Uredbe (EU) 2017/1001, navedbo številke spisa ali registracijske številke prejšnje znamke, navedbo, ali je prejšnja znamka registrirana, ali prijavo za registracijo, kakor tudi navedbo držav članic, vključno z Beneluxsom, če je to primerno, v katerih ali za katere je prejšnja znamka varovana, ali, če je to primerno, navedbo, da je blagovna znamka EU;
 - (ii) če ugovor temelji na znamki, ki je v smislu člena 8(2)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 znana, navedbo držav članic, v kateri je znamka znana, in prikaz znamke;
 - (iii) če ugovor temelji na tem, da imetnik ni dal soglasja, kot je določeno v členu 8(3) Uredbe (EU) 2017/1001, navedbo območja, kjer je prejšnja znamka varovana, prikaz znamke in, če je to primerno, navedbo, ali je prejšnja znamka prijavljena za registracijo ali registrirana, v tem primeru pa tudi številko spisa ali registracijsko številko;
 - (iv) če ugovor v smislu člena 8(4) Uredbe (EU) 2017/1001 temelji na prejšnji znamki ali drugem znaku, navedbo njene vrste in narave, prikaz prejšnje znamke ali znaka in navedbo, ali pravica do prejšnje znamke ali znaka obstaja v celotni Uniji ali v eni ali več državah članicah, in če je tako, navedbo teh držav članic;
 - (v) če ugovor v smislu člena 8(6) Uredbe (EU) 2017/1001 temelji na prejšnji označbi porekla ali geografski označbi, navedbo njene narave, prikaz prejšnje označbe porekla ali geografske označbe in navedbo, ali je zaščitena v celotni Uniji ali v eni ali več državah članicah, in če je tako, navedbo teh držav članic;
 - (c) razloge za ugovor, in sicer v obliki izjave, da so za vsako od prejšnjih znamk ali pravic, na katere se sklicuje stranka, ki ugovarja, izpolnjene zahteve iz člena 8(1), (3), (4), (5) ali (6) Uredbe (EU) 2017/1001;
 - (d) v primeru prejšnje prijave ali registracije znamke datum vložitve in, če je možno, datum registracije ter datum prednostne pravice prejšnje znamke;

- (e) v primeru prejšnjih pravic v skladu s členom 8(6) Uredbe (EU) 2017/1001 datum prijave za registracijo ali, če ta datum ni na voljo, datum pričetka zaščite;
 - (f) v primeru prejšnje prijave ali registracije znamke prikaz prejšnje znamke, kot je bila registrirana oziroma prijavljena za registracijo; če je prejšnja znamka barvna, je barven tudi prikaz;
 - (g) navedbo blaga ali storitev, na katerih temelji vsak vzrok za ugovor;
 - (h) kar zadeva stranko, ki ugovarja:
 - (i) navedbo stranke, ki ugovarja, v skladu s členom 2(1)(b) Izvedbene uredbe (EU) 2018/626 ⁽¹⁾;
 - (ii) če je stranka, ki ugovarja, imenovala zastopnika, oziroma če je zastopništvo v skladu s členom 119(2) Uredbe (EU) 2017/1001 obvezno, ime in službeni naslov zastopnika v skladu s členom 2(1)(e) Izvedbene uredbe (EU) 2018/626;
 - (iii) če je ugovor vložil pridobitelj licence ali oseba, ki je v skladu z zadevno zakonodajo Unije ali nacionalnega prava upravičena uveljavljati prejšnjo pravico, izjavo o tem in navedbe v zvezi s pooblastilom ali upravičenostjo do vložitve ugovora;
 - (i) navedbo o blagu ali storitvah, ki jih ugovor zadeva; če te navedbe ni, se šteje, da se je ugovor vložil zoper vse blago ali storitve prijave blagovne znamke EU, proti kateri se ugovarja.
3. Če ugovor temelji na več kot eni prejšnji znamki ali prejšnji pravici, se odstavek 2 uporablja za vsako od teh znamk, znakov, označb porekla ali geografskih označb.
4. Obvestilo o ugovoru lahko vsebuje tudi utemeljeno izjavo z vzroki, dejstvi in navedbami, na katere se ugovor opira, ter dokazila.

Člen 3

Uporaba jezikov v postopku o ugovoru

Stranka, ki ugovarja, ali prijavitelj lahko v skladu s členom 6(1) pred datumom, ki šteje kot začetek kontradiktornega postopka z ugovorom, obvesti Urad, da sta se prijavitelj in stranka, ki ugovarja, v skladu s členom 146(8) Uredbe (EU) 2017/1001 dogovorila o drugem jeziku za postopek z ugovorom. Če obvestilo o ugovoru ni bilo vloženo v navedenem jeziku, lahko prijavitelj zahteva, da stranka, ki ugovarja, vложи prevod v navedeni jezik. Urad mora tako obvestilo prejeti najpozneje na datum, ki šteje kot začetek kontradiktornega postopka z ugovorom. Urad določi stranki, ki ugovarja, rok za vložitev prevoda. Če se prevod ne vложи oziroma se vложи prepozno, jezik postopka v skladu s členom 146 Uredbe (EU) 2017/1001 („jezik postopka“) ostane nespremenjen.

Člen 4

Informacije za stranke v postopku z ugovorom

Obvestilo o ugovoru in vsaka dokumentacija, ki jo predloži stranka, ki ugovarja, kot tudi vsako sporočilo, ki ga pred sklepom o dopustnosti Urad naslovi na katero izmed strank, Urad pošlje drugi stranki za namene obveščanja o uvedbi ugovora.

Člen 5

Dopustnost ugovora

1. Če pristojbina za ugovor ni bila plačana v roku za ugovor iz člena 46(1) Uredbe (EU) 2017/1001, se šteje, da ugovor ni bil vložen. Če je bila pristojbina za ugovor plačana po izteku roka za ugovor, se povrne stranki, ki ugovarja.
2. Če se obvestilo o ugovoru vложи po izteku roka za ugovor, Urad ugovor zavrže kot nedopusten.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/626 z dne 5. marca 2018 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta o blagovni znamki Evropske unije in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2017/1431 (ULL 104, 24.4.2018, str. 37).

3. Če se obvestilo o ugovoru vloži v jeziku, ki ni eden od jezikov Urada, kot zahteva člen 146(5) Uredbe (EU) 2017/1001, oziroma če ni skladen s členom 2(2)(a), (b) ali (c) te uredbe in če se te pomanjkljivosti ne odpravijo pred iztekom roka za ugovor, Urad zavrže ugovor kot nedopusten.
4. Če stranka, ki ugovarja, ne predloži prevoda, kot je določeno v členu 146(7) Uredbe (EU) 2017/1001, se ugovor zavrže kot nedopusten. Če stranka, ki ugovarja, predloži nepopolni prevod, se del obvestila o ugovoru, ki ni bil preveden, ne upošteva pri preverjanju dopustnosti.
5. Če obvestilo o ugovoru ni v skladu z določbami iz člena 2(2)(d)–(h), Urad o tem obvesti stranko, ki ugovarja, in jo pozove, naj ugotovljene pomanjkljivosti odpravi v roku dveh mesecev. Če pomanjkljivosti niso odpravljene pred iztekom roka, Urad zavrže ugovor kot nedopusten.
6. Urad prijavitelja obvesti o vsakem sklepu, da se v skladu z odstavkom 1 šteje, da ugovor ni bil vložen, in vsaki odločbi, da se ugovor v skladu z odstavkom 2, 3, 4 ali 5 zaradi nedopustnosti zavrže. Če se ugovor v skladu z odstavkom 2, 3, 4 ali 5 v celoti zavrže kot nedopusten pred obvestilom o členu 6(1), se ne sprejme noben sklep o stroških.

Člen 6

Pričetek kontradiktornega dela postopka z ugovorom in predhodni zaključek postopka

1. Če je ugovor v skladu s členom 5 dopusten, Urad strankam pošlje sporočilo, da se šteje, da se kontradiktorni del postopka z ugovorom prične dva meseca po prejemu sporočila. Rok se lahko podaljša na največ 24 mesecev, če pred iztekom dvomesečnega roka obe stranki predložita prošnjo za podaljšanje.
2. Če se v roku iz odstavka 1 prijava umakne ali omeji na blago ali storitve, ki niso predmet ugovora, oziroma je Urad obveščen o poravnavi med strankama ali se v vzporednem postopku prijava zavrže, se postopek z ugovorom zaključi.
3. Če v roku iz odstavka 1 prijavitelj omeji prijavo s črtanjem nekaterega blaga ali storitev, ki so predmet ugovora, Urad pozove stranko, ki ugovarja, naj se v roku, ki ji ga določi, izjasni o tem, ali ugovarja še naprej, in v primeru, da je tako, zoper katero preostalo blago ali storitve. Če stranka, ki ugovarja, zaradi omejitve umakne ugovor, se postopek z ugovorom zaključi.
4. Če se postopek z ugovorom zaključi na podlagi odstavka 2 ali 3 pred iztekom roka iz odstavka 1, se ne sprejme noben sklep o stroških.
5. Če se postopek ugovora zaključi zaradi umika ali omejitve prijave na podlagi odstavka 2 ali umika ugovora na podlagi odstavka 3 pred iztekom roka iz odstavka 1, se pristojbina za ugovor povrne.

Člen 7

Utemeljitev ugovora

1. Urad stranki, ki ugovarja, omogoči priložnost, da za podkrepitev ugovora predloži dejstva, dokazila in navedbe ali da v skladu s členom 2(4) dopolni katero koli že predloženo dejstvo, dokazilo ali navedbo. Za te namene Urad določi rok, ki traja vsaj dva meseca in ki se prične na dan, ki se v skladu s členom 6(1) šteje kot pričetek kontradiktornega dela postopka z ugovorom.
2. V roku iz odstavka 1 lahko stranka, ki ugovarja, vloži dokazilo o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva svoje prejšnje znamke ali pravice, kakor tudi dokazilo o svoji upravičenosti do vložitve ugovora. Stranka, ki ugovarja, priskrbi zlasti naslednja dokazila:
 - (a) če ugovor temelji na prejšnji blagovni znamki v smislu člena 8(2)(a) in (b) Uredbe (EU) 2017/1001, ki ni blagovna znamka EU, dokazilo o njeni vložitvi ali registraciji, kar stori tako, da predloži:
 - (i) izvod zadevnega potrdila o vložitvi ali enakovreden dokument, ki ga je izdal organ, kjer se je prijava blagovne znamke vložila, če blagovna znamka še ni registrirana; ali

- (ii) če je prejšnja blagovna znamka registrirana, izvod zadevnega potrdila o registraciji in, če je to primerno, najnovejšega potrdila o podaljšanju, iz katerega je razvidno, da trajanje zaščite blagovne znamke presega rok iz odstavka 1 in vsako podaljšanje tega roka, ali enakovredne dokumente, ki jih je izdal organ, kjer je bila blagovna znamka registrirana;
- (b) če ugovor temelji na znani znamki v smislu člena 8(2)(c) Uredbe (EU) 2017/1001, dokazilo, da je znamka znana na zadevnem območju za blago in storitve, navedene v skladu s členom 2(2)(g) te uredbe;
- (c) če ugovor temelji na pomanjkanju imetnikovega soglasja, kot je določeno v členu 8(3) Uredbe (EU) 2017/1001, dokazilo stranke, ki ugovarja, o imetništvu prejšnje znamke, in o njenem odnosu s posrednikom ali zastopnikom;
- (d) če ugovor temelji na prejšnji pravici v smislu člena 8(4) Uredbe (EU) 2017/1001, dokazilo, da je uporaba te pravice v gospodarskem prometu več kot zgolj lokalnega pomena, ter dokazilo o njeni pridobitvi, nadaljnjem obstoju in obsegu zaščite v primerih sklicevanja na prejšnjo pravico v skladu s pravom države članice pa tudi jasno navedbo vsebine zadevnega nacionalnega prava, in sicer s predložitvijo objav zadevnih pravnih določb;
- (e) če ugovor temelji na prejšnji označbi porekla ali geografski označbi v smislu člena 8(6) Uredbe (EU) 2017/1001, dokazilo o njeni pridobitvi, nadaljnjem obstoju in obsegu zaščite v primerih sklicevanja na prejšnjo označbo porekla ali geografsko označbo v skladu s pravom države članice pa tudi jasno navedbo vsebine zadevnega nacionalnega prava, in sicer s predložitvijo objav zadevnih pravnih določb;
- (f) če ugovor temelji na znamki z ugledom v smislu člena 8(5) Uredbe (EU) 2017/1001, poleg dokazil iz točke (a) tega odstavka, dokazilo o tem, da znamka v Uniji ali zadevni državi članici uživa ugled glede blaga in storitev, navedenih v skladu s členom 2(2)(g) te uredbe, kakor tudi dokazila ali navedbe, ki kažejo, da bi neupravičena uporaba blagovne znamke, ki se prijavlja, nepošteno izkoriščala ali pa oškodovala razlikovalni značaj ali ugled prejšnje blagovne znamke.
3. Če so dokazila o vložitvi ali registraciji prejšnjih pravic iz odstavka 2(a) ali, če je primerno, iz odstavka 2(d) ali (e) ali dokazila glede vsebine zadevne nacionalne zakonodaje dostopna prek spletnega vira, ki ga priznava Urad, lahko stranka, ki nasprotuje, navede taka dokazila s sklicevanjem na ta vir.
4. Vsako potrdilo o vložitvi, registraciji ali podaljšanju oziroma enakovreden dokument iz odstavka 2(a)(d) ali (e), kakor tudi katere koli določbe veljavnega nacionalnega prava, ki ureja pridobivanje pravic in obseg njihovega varstva, kot je navedeno v odstavkih 2(d) in (e), vključno z dokazili, dostopnimi na spletu, kot je navedeno v odstavku 3, so v jeziku postopka ali se predložijo skupaj s prevodom v ta jezik. Stranka, ki ugovarja, prevod na lastno pobudo predloži v roku, določenem za predložitev izvirnika. Za vsa druga dokazila, ki jih za namene utemeljevanja ugovora predloži stranka, ki ugovarja, velja člen 24 Izvedbene uredbe (EU) 2018/626. Prevodi, predloženi po izteku zadevnega roka, se ne upoštevajo.
5. Urad ne upošteva pisnih vlog ali njihovih delov, ki niso bili predloženi v jeziku postopka ali ki vanj niso bili prevedeni v roku, ki ga je v skladu z odstavkom 1 določil Urad.

Člen 8

Preizkus ugovora

1. Če stranka, ki ugovarja, do izteka roka iz člena 7(1) ni predložila nobenega dokazila oziroma če so predložena dokazila očitno neustrezna ali ne zadoščajo zahtevam iz člena 7(2) za katero koli prejšnjo pravico, se ugovor zavrže kot neutemeljen.
2. Če ugovor na podlagi odstavka 1 ni zavržen, Urad prijavitelja obvesti o vložitvi ugovora in ga pozove, naj vloži svoje pripombe v roku, ki mu ga določi.

3. Če prijavitelj ne vložil nobenih pripomb, Urad izda odločbo o ugovoru na podlagi razpoložljivih dokazov.
4. O pripombah, ki jih vložil prijavitelj, se obvesti stranka, ki ugovarja in ki jo Urad, če se mu tako zdi potrebno, pozove k odgovoru v roku, ki ji ga določi.
5. Če po izteku roka iz člena 7(1) stranka, ki ugovarja, predloži dejstva ali dokazila, ki dopolnjujejo zadevna dejstva ali dokazila, predložena znotraj tega roka, in se nanašajo na isto zahtevo iz člena 7(2), Urad v skladu s členom 95(2) Uredbe (EU) 2017/1001 pri odločanju, ali naj sprejme ta dopolnilna dejstva in dokazila, uveljavlja svojo diskrecijo. V ta namen Urad upošteva predvsem, v kateri fazi je postopek, ali je verjetno, da bodo dejstva ali dokazila *prima facie* pomembna za izid zadeve, in ali obstajajo utemeljeni razlogi za zamudo pri predložitvi dejstev ali dokazil.
6. Če se mu to v danih okoliščinah zdi ustrezno, Urad pozove prijavitelja, naj v odgovor predloži nadaljnje pripombe.
7. Če se ugovor v skladu z odstavkom 1 ne zavrže in dokazila, ki jih predloži stranka, ki ugovarja, v skladu s členom 7 niso zadostna za utemeljitev nasprotovanja za katero koli izmed prejšnjih pravic, se ugovor zavrže kot neutemeljen.
8. Člen 6(2) in (3) se po datumu, ki se šteje za začetek kontradiktornega dela postopka z ugovorom, smiselno uporablja. Če prijavitelj želi umakniti ali omejiti izpodbijano prijavo, to stori z ločeno vlogo.
9. V ustreznih primerih lahko Urad pozove stranke, naj omejijo svoje pripombe na posamezna vprašanja, vendar strankam dovoli, da postavijo druga vprašanja v poznejši fazi postopka. Od Urada se ne zahteva, da stranko obvesti o možnosti predložitve določenih relevantnih dejstev ali dokazil, ki jih ta stranka prej ni predložila.

Člen 9

Več ugovorov

1. Če se je v zvezi z isto prijavo za registracijo blagovne znamke EU vložilo večje število ugovorov, jih Urad lahko preveri v enem samem postopku. Urad se lahko kasneje odloči, da te ugovore preveri ločeno.
2. Če se s predhodnim preverjanjem enega ali več ugovorov odkrije, da je blagovna znamka EU, za katero se je vložila prijava za registracijo, v zvezi z nekaterim ali vsem blagom oziroma storitvami, ki jih prijava zadeva, lahko neupravičena do registracije, Urad lahko prekine druge postopke z ugovorom, povezane s to prijavo. Urad obvesti stranke, ki ugovarjajo in na katere je prekinitev vplivala, o vseh pomembnih odločitvah, sprejetih v okviru teh postopkov, ki so v teku.
3. Ko odločba o zavrnitvi prijave iz odstavka 1 postane dokončna, se ugovori, za katere so bili v skladu z odstavkom 2 postopki prekinjeni, štejejo za rešene, stranke, ki ugovarjajo, pa se o tem obvesti. V smislu člena 109(5) Uredbe (EU) 2017/1001 se s tovrstnim končanjem razume, da se postopek ni nadaljeval na sodišču.
4. Urad povrne 50 % pristojbine za ugovor vsaki stranki, ki ugovarja, če se njen ugovor v skladu z odstavkom 3 šteje za rešenega, pod pogojem, da se je postopek v zvezi s tem ugovorom prekinil pred pričetkom kontradiktornega dela postopka.

Člen 10

Dokaz o uporabi

1. Zahteva za dokaz o uporabi prejšnje blagovne znamke je v skladu s členom 47(2) ali (3) Uredbe (EU) 2017/1001 dopustna, če je predložena kot brezpogojna zahteva v ločeni vlogi v roku, ki ga v skladu s členom 8(2) te uredbe določi Urad.

2. Če je prijavitelj v skladu s členom 47(2) ali (3) Uredbe (EU) 2017/1001 zahteval dokaz o uporabi prejšnje znamke, Urad pozove stranko, ki ugovarja, naj predloži zadevne dokaze, in določi rok, v katerem naj to stori. Če stranka, ki ugovarja, pred iztekom roka ne predloži nobenih dokazil ali razlogov za neuporabo oziroma so predložena dokazila oziroma razlogi očitno neustrezni ali nezadostni, Urad zavrže ugovor v delu, ki zadeva to prejšnjo znamko.
3. Na podlagi podatkov in dokazil o uporabi se ugotovi kraj, čas, obseg in narava uporabe blagovne znamke, na kateri temelji ugovor, za blago in storitve, za katere je registrirana.
4. Dokazila iz odstavka 3 se vložijo v skladu s členom 55(2) ter členoma 63 in 64 ter so omejena na dodatno dokumentacijo in predmete, kot so embalaže, nalepke, ceniki, katalogi, računi, fotografije, časopisni oglasi in pisne izjave iz člena 97(1)(f) Uredbe (EU) 2017/1001.
5. Zahteva za dokaz o uporabi se lahko vloži skupaj s pripombami o razlogih, na katerih temelji ugovor. Te pripombe se lahko vložijo skupaj s pripombami v odgovor na dokaz o uporabi.
6. Če dokazila stranke, ki ugovarja, niso v jeziku postopka z ugovorom, lahko Urad od stranke, ki ugovarja, zahteva, naj v skladu s členom 24 Izvedbene uredbe (EU) 2018/626 predloži prevod teh dokazil v jezik postopka.
7. Če po izteku roka iz odstavka 2 stranka, ki ugovarja, predloži podatke ali dokazila, ki dopolnjujejo zadevne podatke ali dokazila, predložene znotraj tega roka, in se nanašajo na isto zahtevo iz odstavka 3, Urad v skladu s členom 95(2) Uredbe (EU) 2017/1001 pri odločanju, ali naj sprejme navedene dopolnilne podatke in dokazila, uveljavlja svojo diskrecijo. V ta namen Urad upošteva predvsem, v kateri fazi je postopek, ali je verjetno, da bodo dejstva ali dokazila *prima facie* pomembna za izid zadeve in ali obstajajo utemeljeni razlogi za zamudo pri predložitvi dokazil.

NASLOV III

SPREMEMBA PRIJAVE

Člen 11

Sprememba prijave

1. Zahteva za spremembo prijave v skladu s členom 49(2) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:
 - (a) številko spisa prijave;
 - (b) ime in naslov prijavitelja v skladu s členom 2(1)(b) Izvedbene uredbe (EU) 2018/626;
 - (c) navedbo elementa prijave, ki naj se spremeni, in ta element v spremenjeni verziji;
 - (d) če je sprememba povezana s prikazom znamke, prikaz znamke v spremenjeni obliki v skladu s členom 3 Izvedbene uredbe (EU) 2018/626.
2. Če pogoji za spremembo prijave niso izpolnjeni, Urad prijavitelju sporoči pomanjkljivosti in določi rok, v katerem naj jih odpravi. Če prijavitelj pomanjkljivosti ne odpravi v določenem roku, Urad zahtevo za spremembo zavrže.
3. Če je spremenjena prijava v skladu s členom 49(2) Uredbe (EU) 2017/1001 objavljena, se členi 2 do 10 te Uredbe smiselno uporabljajo.
4. Za spremembo istega elementa pri dveh ali več prijavah istega prijavitelja se lahko vloži le ena zahteva za spremembo.
5. Odstavki 1, 2 in 4 se smiselno uporabljajo pri prijavah, kjer se popravi ime ali službeni naslov zastopnika, ki ga imenuje prijavitelj.

NASLOV IV

RAZVELJAVITEV IN NIČNOST ALI PRENOS

Člen 12

Zahteva za razveljavitev ali zahteva za ugotovitev ničnosti

1. Zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti, ki se naslovi na Urad, v skladu s členom 63 Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:
 - (a) registracijsko številko blagovne znamke EU, za katero se je vložila zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti, in ime njenega imetnika;
 - (b) razloge, na katerih temelji vloga, in sicer v obliki izjave, da so izpolnjeni pogoji, določeni v členih 58, 59, 60, 81, 82, 91 ali 92 Uredbe (EU) 2017/1001;
 - (c) v zvezi z vložnikom zahteve:
 - (i) navedbo vložnika v skladu s členom 2(1)(b) Izvedbene uredbe (EU) 2018/626;
 - (ii) če je vložnik imenoval zastopnika oziroma če je zastopništvo v smislu člena 119(2) Uredbe (EU) 2017/1001 obvezno, ime in službeni naslov zastopnika v skladu s členom 2(1)(e) Izvedbene uredbe (EU) 2018/626;
 - (d) navedbo blaga ali storitev, za katere se je vložila zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti, brez katere se šteje, da je prijava naperjena zoper vse blago ali storitve, ki jih izpodbijana blagovna znamka EU zajema.
2. Zahteva za ugotovitev ničnosti, ki temelji na relativnih razlogih, poleg pogojev iz odstavka 1 vsebuje še:
 - (a) v primeru zahteve na podlagi člena 60(1) Uredbe (EU) 2017/1001 navedbo prejšnje pravice, na kateri zahteva temelji, v skladu s členom 2(2)(b) te uredbe, ki se za tovrstno zahtevo smiselno uporablja;
 - (b) v primeru zahteve na podlagi člena 60(2) Uredbe (EU) 2017/1001 navedbo narave prejšnje pravice, na kateri zahteva temelji, njen prikaz ter navedbo, ali ta prejšnja pravica obstaja v celotni Uniji ali v eni ali več državah članicah, in če je tako, navedbo teh držav članic;
 - (c) podrobnosti na podlagi člena 2(2)(d) do (g) te uredbe, ki se za tovrstno prijavo smiselno uporablja;
 - (d) če je zahtevo vložil pridobitelj licence ali oseba, ki je v skladu z zadevno zakonodajo Unije ali nacionalnim pravom upravičena uveljavljati prejšnjo pravico, navedbo o pooblastilu ali upravičenosti do vložitve zahteve.
3. Če zahteva za ugotovitev ničnosti na podlagi člena 60 Uredbe (EU) 2017/1001 temelji na več kot eni prejšnji znamki ali prejšnji pravici, se za vsako od teh znamk ali pravic uporabljata odstavka 1(b) in 2 tega člena.
4. Zahteva lahko vsebuje utemeljeno izjavo z vzroki, kjer so izpostavljena dejstva in navedbe, na katerih temelji, ter dodatna dokazila.

Člen 13

Jeziki, ki se uporabljajo v postopku za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti

Vložnik zahteve za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti ali imetnik blagovne znamke EU lahko pred iztekom roka dveh mesecev po imetnikovem prejemu sporočila iz člena 17(1) obvesti Urad, da je bil v skladu s členom 146(8) Uredbe (EU) 2017/1001 dosežen dogovor o drugem jeziku postopka. Če vloga ni bila vložena v navedenem jeziku, lahko imetnik zahteva, da stranka, ki ugovarja, vложи prevod v navedeni jezik. Urad tako zahtevo prejme najpozneje dva meseca po datumu, na katerega je imetnik blagovne znamke EU prejel sporočilo iz člena 17(1). Urad vložniku določi rok za vložitev tega prevoda. Kadar ta prevod ni vložen ali je vložen prepozno, ostane jezik postopka nespremenjen.

Člen 14

Informacije za stranke v zvezi z zahtevo za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti

Zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti in vsaka dokumentacija, ki jo predloži vložnik, kot tudi vsako sporočilo, ki ga pred sklepom o dopustnosti Urad naslovi na katero izmed strank, Urad pošlje drugi stranki za namene obveščanja o uvedbi zahteve za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti.

Člen 15

Dopustnost zahteve za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti

1. Če pristojbina, določena v členu 63(2) Uredbe (EU) 2017/1001, ni bila plačana, Urad vložnika pozove k plačilu pristojbine v določenem roku. Če zahtevana pristojbina ni plačana v določenem roku, Urad vložnika obvesti, da se zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti ne šteje za vloženo. Če se pristojbina plača po izteku določenega roka, se povrne vložniku.
2. Če se zahteva vloži v jeziku, ki ni eden od jezikov Urada, kakor to zahteva člen 146(5) Uredbe (EU) 2017/1001, oziroma če ni skladna s členom 12(1)(a) in (b) ali, če je to primerno, s členom 12(2)(a) ali (b) te uredbe, Urad zahtevo zavrže kot nedopustno.
3. Če se prevod, ki ga zahteva drugi pododstavek člena 146(7) Uredbe (EU) 2017/1001, ne vloži v roku enega meseca po vložitvi zahteve za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti, Urad zahtevo za razveljavitev ali razglasitev ničnosti zavrže kot nedopustno.
4. Če zahteva ni v skladu z določbami iz členov 12(1)(c) ali 12(2)(c) ali (d), Urad vložnika o tem obvesti in ga pozove, naj v roku dveh mesecev odpravi ugotovljene pomanjkljivosti. Če se pomanjkljivosti ne odpravijo pred iztekom roka, Urad zahtevo zavrže kot nedopustno.
5. Urad v skladu z odstavkom 1 vložnika in imetnika blagovne znamke EU obvesti o vsakem sklepu, da se šteje, da zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti ni bila vložena, in o vsaki odločbi, da se zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti v skladu z odstavkom 2, 3 ali 4 zaradi nedopustnosti zavrže. Če se zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti v skladu z odstavki 2, 3 ali 4 v celoti zavrže kot nedopustna pred obvestilom iz člena 17(1), se ne sprejme noben sklep o stroških.

Člen 16

Utemeljitev zahteve za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti

1. Vložnik predstavlja dejstva, dokazila in navedbe za podkrepitev zahteve vse do zaključka kontradiktornega dela postopka za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti. Vložnik predloži zlasti:
 - (a) v primeru zahteve na podlagi člena 58(1)(b) ali (c) ali člena 59 Uredbe (EU) 2017/1001, dejstva, argumente in dokazila za podkrepitev razlogov, na katerih zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti temelji;
 - (b) v primeru zahteve na podlagi člena 60(1) Uredbe (EU) 2017/1001 se smiselno uporabljajo dokazila iz člena 7(2) te uredbe in določbe člena 7(3);
 - (c) v primeru zahteve na podlagi člena 60(2) Uredbe (EU) 2017/1001, dokazila o pridobitvi, nadaljnjem obstoju in obsegu varstva ustrezne prejšnje pravice, dokazila o tem, da je vložnik upravičen do vložitve zahteve, ter, če ugovor temelji na prejšnji pravici v skladu s pravom države članice, tudi jasno navedbo vsebine nacionalnega prava, ki se uveljavlja, in sicer s predložitvijo uradnih objav zadevnih določb ali zakonodaje. Če so dokazila o vložitvi ali registraciji prejšnje pravice na podlagi člena 60(2)(d) Uredbe (EU) 2017/1001 ali dokazila glede vsebine zadevne nacionalne zakonodaje dostopna prek spletnega vira, ki ga priznava Urad, lahko vložnik navede taka dokazila s sklicevanjem na ta vir.

2. Dokazila o vložitvi, registraciji ali podalšanju prejšnjih pravic oziroma če je primerno, vsebina zadevne nacionalne zakonodaje, vključno z dokazili, ki so dostopna na spletu, kot je navedeno v odstavkih 1(b) in (c), se vložijo v jeziku postopka ali jih spremlja prevod v ta jezik. Prevod na lastno pobudo predloži vložnik v roku enega meseca po vložitvi zadevnega dokazila. Za vsa druga dokazila, ki jih za utemeljevanje zahteve predloži vložnik oziroma imetnik izpodbijane blagovne znamke EU v primeru zahteve za razveljavitev v skladu s členom 58(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001, velja člen 24 Izvedbene uredbe (EU) 2018/626. Prevodi, predloženi po izteku zadevnega roka, se ne upoštevajo.

Člen 17

Vsebinski preizkus zahteve za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti

1. Če je zahteva na podlagi člena 15 dopustna, Urad strankam pošlje sporočilo, s katerim jih obvesti, da se je kontradiktorni del postopka za razveljavitev ali razglasitev ničnosti pričel, in pozove imetnika blagovne znamke EU, naj v določenem roku vloži pripombe.
2. Če Urad v skladu s členom 64(1) Uredbe (EU) 2017/1001 stranko pozove k vložitvi pripomb v določenem roku, toda ta stranka v tem času ne vloži nobenih pripomb, Urad zaključi kontradiktorni del postopka in o razveljavitvi ali razglasitvi ničnosti presodi na podlagi razpoložljivih dokazil.
3. Če vložnik ni predložil potrebnih dejstev, dokazil in navedb za utemeljitev zahteve, se zahteva zavrže kot neutemeljena.
4. Vse pripombe, ki so jih vložile stranke, se brez poseganja v člen 62 pošljejo drugi zadevni stranki.
5. Če se imetnik odpove blagovni znamki EU za katero je vložena zahteva iz člena 12, da bi zajemala samo blago in storitve, zoper katere zahteva ni vložena, oziroma se blagovna znamka EU razveljavi ali ugotovi za nično v vzporednem postopku ali izteče, se postopek zaključi, razen če se uporablja člen 57(2) Uredbe (EU) 2017/1001 oziroma vložnik izkaže upravičen interes do pridobitve sklepa na podlagi vsebine.
6. Če se imetnik delno odpove blagovni znamki EU s črtanjem nekaterega blaga in storitev, zoper katere je vložena zahteva, Urad pozove vložnika, da se v roku, ki mu ga določi, izjasni o tem, ali vztraja pri zahtevi in, če je tako, zoper katero preostalo blago in storitve. Če vložnik glede na odpoved umakne zahtevo ali če je Urad obveščen o tem, da sta stranki dosegli poravnavo, se postopek zaključi.
7. Če se želi imetnik odpovedati izpodbijani blagovni znamki EU, to stori z ločeno vlogo.
8. Smiselno se uporablja člen 8(9).

Člen 18

Več zahtev za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti

1. Če se v zvezi z isto blagovno znamko EU vloži več zahtev za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti, jih Urad lahko preizkusi v enem samem postopku. Urad se lahko kasneje odloči, da te zahteve preizkusi ločeno.
2. Smiselno se uporablja člen 9(2), (3) in (4).

Člen 19

Dokaz o uporabi v zvezi z zahtevo za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti

1. V primeru zahteve za razveljavitev na podlagi člena 58(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 Urad pozove imetnika blagovne znamke EU, naj predloži dokaz o resni in dejanski uporabi znamke oziroma upravičene razloge za njeno neuporabo v roku, ki mu ga določi. Če imetnik pred iztekom roka ne predloži nobenega dokaza o resni in dejanski uporabi oziroma razlogov za neuporabo oziroma so dokazila ali podani razlogi neustrezni ali očitno nezadostni, se blagovna znamka EU razveljavi. Člen 10(3), (4), (6) in (7) te Uredbe se smiselno uporablja.

2. Zahteva za dokaz o uporabi je na podlagi člena 64(2) ali (3) Uredbe (EU) 2017/1001 dopustna, če jo imetnik blagovne znamke EU predloži v roku, ki ga na podlagi člena 17(1) te Uredbe določi Urad, kot brezpogojno zahtevo v ločeni vlogi. Če je imetnik blagovne znamke EU v skladu s členom 64(2) ali (3) Uredbe (EU) 2017/1001 zahteval dokaz o uporabi prejšnje znamke ali o upravičenih razlogih za njeno neuporabo, Urad vložnika zahteve za ugotovitev ničnosti pozove, naj predloži zadevne dokaze v roku, ki mu ga določi. Če vložnik zahteve za ugotovitev ničnosti pred iztekom roka ne predloži nobenih dokazov o resni in dejanski uporabi ali razlogov za neuporabo oziroma so predložena dokazila oziroma razlogi neustrezni ali očitno nezadostni, Urad zahtevo za ugotovitev ničnosti zavrže v delu, ki zadeva to prejšnjo znamko. Člen 10(3) do (7) te Uredbe se smiselno uporablja.

Člen 20

Zahteva za prenos

1. Če imetnik blagovne znamke v skladu s členom 21(1) in (2)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 namesto ugotovitve ničnosti zahteva prenos, se smiselno uporabljajo določbe členov 12 do 19 te Uredbe.
2. Če Urad ali sodišče za blagovne znamke EU v skladu s členom 21(2) Uredbe (EU) 2017/1001 deloma ali popolnoma ugodí zahtevi za prenos in odločba ali sodba postane dokončna, Urad zagotovi, da je posledični delni ali popolni prenos blagovne znamke EU vpisan v register ter objavljen.

NASLOV V

PRITOŽBE

Člen 21

Obvestilo o pritožbi

1. Obvestilo o pritožbi, ki se vloži v skladu s členom 68(1) Uredbe (EU) 2017/1001, vsebuje:
 - (a) ime in naslov pritožnika v skladu s členom 2(1)(b) Izvedbene uredbe (EU) 2018/626;
 - (b) če je pritožnik imenoval zastopnika, ime in službeni naslov zastopnika v skladu s členom 2(1)(e) Izvedbene uredbe (EU) 2018/626;
 - (c) če je zastopništvo pritožnika v skladu s členom 119(2) Uredbe (EU) 2017/1001 obvezno, ime in službeni naslov zastopnika v skladu s členom 2(1)(e) Izvedbene uredbe (EU) 2018/626;
 - (d) jasno in nedvoumno opredelitev odločbe, ki je predmet pritožbe, navedbo datuma njene izdaje in številko spisa postopka, na katerega se ta odločba nanaša;
 - (e) če je odločba, ki je predmet pritožbe, izpodbijana le delno, jasno in nedvoumno opredelitev blaga ali storitev, v zvezi s katerimi se ta odločba izpodbija.
2. Če se obvestilo o pritožbi vloži v drugem uradnem jeziku Unije, ki ni jezik postopka, pritožnik zagotovi prevod v roku štirih mesecev po vročitvi odločbe, ki je predmet pritožbe.
3. Če se je odločba, ki je predmet pritožbe, v postopku *ex parte* izdala v drugem uradnem jeziku, ki ni jezik postopka, lahko pritožnik obvestilo o pritožbi vloži bodisi v jeziku postopka ali v jeziku, v katerem se je odločba, ki je predmet pritožbe, izdala; v katerem koli primeru jezik obvestila o pritožbi postane jezik pritožbenega postopka, odstavek 2 pa se ne uporablja.
4. Obvestilo o pritožbi se takoj, ko se vloži v postopku *inter partes*, vroči toženi stranki.

Člen 22

Izjava z razlogi za pritožbo

1. Izjava z vzroki za pritožbo, vložena na podlagi četrtega stavka člena 68(1) Uredbe (EU) 2017/1001, vsebuje jasno in nedvoumno opredelitev:
 - (a) zadevnega pritožbenega postopka, ki je razviden iz bodisi ustrezne številke pritožbe ali odločbe, ki je predmet pritožbe, v skladu z zahtevami iz člena 21(1)(d) te uredbe;
 - (b) vzrokov za pritožbo, na katerih temelji zahteva za razveljavitev izpodbijane odločbe v obsegu, ki je določen v skladu s členom 21(1)(e) te uredbe;
 - (c) dejstev, dokazil in navedb za podkrepitev navedenih vzrokov, predloženih v skladu z določbami člena 55(2).
2. Izjava z razlogi se vložijo v jeziku pritožbenega postopka, kot je določeno v skladu s členom 21(2) in (3). Če se izjava z razlogi vložijo v drugem uradnem jeziku Unije, pritožnik predloži njen prevod v roku enega meseca po predložitvi izvirnika.

Člen 23

Dopustnost pritožbe

1. Odbor za pritožbe zavrže pritožbo kot nedopustno, če:
 - (a) se obvestilo o pritožbi ni vložilo v roku dveh mesecev po vročitvi odločbe, ki je predmet pritožbe;
 - (b) pritožba ni v skladu s členoma 66 in 67 Uredbe (EU) 2017/1001 ali s členom 21(1)(d) ter 21(2) in (3) te uredbe, razen če se te pomanjkljivosti odpravijo v roku štirih mesecev po vročitvi odločbe, ki je predmet pritožbe;
 - (c) obvestilo o pritožbi ni v skladu z določbami člena 21(1)(a), (b), (c) in (e) in pritožnik ni odpravil teh pomanjkljivosti, čeprav ga je o njih obvestil odbor za pritožbe, v roku, ki ga je za to določil odbor za pritožbe;
 - (d) se izjava z razlogi ni vložila v roku štirih mesecev po vročitvi odločbe, ki je predmet pritožbe;
 - (e) izjava z razlogi ni v skladu z določbami člena 22(1)(a) in (b) ter pritožnik ni odpravil teh pomanjkljivosti, čeprav ga je o njih obvestil odbor za pritožbe, v roku, ki ga je za to določil odbor za pritožbe, oziroma v roku enega meseca po predložitvi izvirnika, ali ni predložil prevoda izjave z vzroki v mesecu dni od vložitve izvirnika v skladu s členom 22(2).
2. Če je pritožba očitno nedopustna, lahko predsedujoči odboru za pritožbe, ki v skladu s členom 35(1) obravnava primer, od odbora zahteva, da nemudoma sprejme odločitev o dopustnosti pritožbe, preden se obvestilo ali izjava z razlogi vroči toženi stranki.
3. Odbor za pritožbe razglasi, da se šteje, da pritožba ni bila vložena, če se pristojbina za pritožbo plača po izteku roka, določenega v prvem stavku člena 68(1) Uredbe (EU) 2017/1001. V tem primeru se uporablja odstavek 2 tega člena.

Člen 24

Odgovor na pritožbo

1. Tožena stranka lahko v postopku *inter partes* vložijo odgovor v roku dveh mesecev po vročitvi pritožnikove izjave z razlogi. V izjemnih okoliščinah se lahko na podlagi utemeljene zahteve tožene stranke ta rok podaljša.

2. Odgovor vsebuje ime in naslov tožene stranke v skladu s členom 2(1)(b) Izvedbene uredbe (EU) 2018/626 in smiselno izpolnjuje določbe iz členov 21(1)(b), (c) in (d), 22(1)(a) in (c) ter 22(2) te uredbe.

Člen 25

Nasprotna pritožba

1. Če tožena stranka na podlagi člena 68(2) Uredbe (EU) 2017/1001 zahteva, da se sprejme odločitev o razveljavitvi ali spremembi izpodbijane odločbe v zvezi s točko, ki v pritožbi ni izpostavljena, se ta nasprotna pritožba vloži v roku za vložitev odgovora na pritožbo v skladu s členom 24(1) te uredbe.
2. Nasprotna pritožba se vloži z ločeno vlogo, ki ni odgovor na pritožnikovo izjavo.
3. Nasprotna pritožba vsebuje ime in naslov tožene stranke v skladu s členom 2(1)(b) Izvedbene uredbe (EU) 2018/626 in smiselno izpolnjuje pogoje iz člena 21(1)(b) do (e) in člena 22 te uredbe.
4. Nasprotna pritožba se zavrže kot nedopustna, če:
 - (a) se ni vložila v roku, določenem v odstavku 1;
 - (b) se ni vložila v skladu z določbami bodisi odstavka 2 ali člena 21(1)(d);
 - (c) ni v skladu z določbami iz odstavka 3 in tožena stranka ni odpravila teh pomanjkljivosti, čeprav jo je o njih obvestil odbor za pritožbe, v roku, ki ga je za to določil odbor za pritožbe, oziroma ni predložila prevoda nasprotne pritožbe ter ustrezne izjave z razlogi za pritožbo v roku enega meseca od datuma vložitve izvornika.
5. Pritožnika se pozove, da v roku dveh mesecev po vročitvi nasprotne pritožbe tožene stranke v zvezi z njo predloži pripombe. Odbor za pritožbe lahko v izjemnih okoliščinah na podlagi utemeljene zahteve pritožnika ta rok podaljša. Člen 26 se uporablja smiselno.

Člen 26

Replika in duplika v postopku *inter partes*

1. Na podlagi pritožnikove utemeljene zahteve, vložene v roku dveh tednov po vročitvi odgovora, lahko odbor za pritožbe v skladu s členom 70(2) Uredbe (EU) 2017/1001 pritožniku dovoli, da v roku, ki ga določi odbor za pritožbe, z repliko dopolni izjavo z razlogi.
2. V tem primeru odbor za pritožbe dovoli tudi toženi stranki, da v roku, ki ga določi odbor za pritožbe, z dupliko dopolni odgovor.

Člen 27

Preizkus pritožbe

1. V postopkih *ex parte* in v zvezi s tistim blagom ali storitvami, ki so del predmeta pritožbe, odbor za pritožbe na podlagi člena 45(3) Uredbe (EU) 2017/1001 ravna v skladu s členom 42 Uredbe (EU) 2017/1001 v primeru, da izpostavi vzrok za zavrnitev prijave blagovne znamke, ki ob uporabi navedene določbe ni bil naveden v odločbi, ki je predmet pritožbe.
2. V postopku *inter partes* je preizkus pritožbe oziroma nasprotne pritožbe omejen na razloge, navedene v izjavi z razlogi oziroma v nasprotni pritožbi. Odbor za pritožbe preizkusi pravna vprašanja, ki jih stranke ne izpostavijo, le toliko, kolikor zadevajo bistvene procesne zahteve ali kjer jih je treba razrešiti, da se zagotovi pravilna uporaba Uredbe (EU) 2017/1001 ob upoštevanju dejstev, dokazil in navedb, ki so jih predstavile stranke.

3. Preizkus pritožbe zajema naslednje trditve in zahteve, pod pogojem, da so bili izpostavljeni pravočasno v izjavi z razlogi v pritožbi oziroma v nasprotni pritožbi in pod pogojem, da so bili izpostavljeni pravočasno med postopkom pred organom Urada, ki je izdal odločbo, ki je predmet pritožbe:

- (a) razlikovalni učinek, pridobljen z uporabo, kot je določeno v členih 7(3) in 59(2) Uredbe (EU) 2017/1001;
- (b) prepoznavnost prejšnje blagovne znamke na trgu, ki je bila pridobljena z uporabo za namene člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001;
- (c) dokaz o uporabi na podlagi člena 47(2) in (3) Uredbe (EU) 2017/1001 ali člena 64(2) in (3) Uredbe (EU) 2017/1001.

4. Odbor za pritožbe lahko v skladu s členom 95(2) Uredbe (EU) 2017/1001 sprejme dejstva in dokazila, ki so mu predložena prvič, le če ta dejstva in dokazila izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) zdijo se pomembna za izid zadeve ter
- (b) niso bila predložena pravočasno zaradi tehničnih razlogov, zlasti če zgolj dopolnjujejo zadevna dejstva in dokazila, ki so bila predložena pravočasno, oziroma so vložena za namene izpodbijanja sklepov ali preizkusov, ki jih je pri odločbi, ki je predmet pritožbe, na lastno pobudo opravila prva stopnja.

5. Odbor za pritožbe najpozneje pri odločitvi o pritožbi oziroma nasprotni pritožbi presodi o zahtevah za omejitev, delitev ali delno odpoved izpodbijane znamke, ki jih med pritožbenim postopkom izjavi pritožnik ali imetnik v skladu s členom 49, 50 ali 57 Uredbe (EU) 2017/1001. Če odbor za pritožbe sprejme omejitev, delitev ali delno odpoved, o tem nemudoma obvesti oddelek, ki upravlja register, ter oddelke, ki obravnavajo vzporedne postopke v zvezi z isto znamko.

Člen 28

Sporočila odbora za pritožbe

1. Sporočila odbora za pritožbe med preizkusom pritožbe oziroma za namene omogočanja mirne rešitve postopka odbora za pritožbe s soglasjem predsedujočega odbora za pritožbe pripravlja in podpiše poročevalec v imenu odbora.

2. Če odbor za pritožbe strankam pošilja sporočila v zvezi s svojim predhodnim mnenjem o dejstvih ali pravnih vprašanjih, navede, da ga ta sporočila ne zavezujejo.

Člen 29

Pripombe k vprašanjem splošnega interesa

Odbor za pritožbe lahko na lastno pobudo ali na podlagi utemeljene pisne zahteve izvršnega direktorja Urada tega izvršnega direktorja pozove, naj poda pripombe k vprašanjem splošnega interesa, ki se pojavijo v tekočem postopku pred Uradom. Stranke imajo glede pripomb izvršnega direktorja pravico podati svoje pripombe.

Člen 30

Ponovni preizkus absolutnih razlogov

1. Če v postopku *ex parte* odbor za pritožbe meni, da bi lahko absolutni razlog za zavrnitev veljal tudi za blago ali storitve, navedene v prijavi blagovne znamke, ki niso del predmeta pritožbe, obvesti preizkuševalca, pristojnega za preizkus te prijave, ki se lahko v skladu s členom 45(3) Uredbe (EU) 2017/1001 odloči ponovno preizkusiti prijavo v zvezi z zadevnim blagom ali storitvami.

2. Če je predmet pritožbe odločba oddelka za ugovor, lahko odbor za pritožbe z utemeljeno vmesno odločbo in brez poseganja v člen 66(1) Uredbe (EU) 2017/1001 prekine pritožbeni postopek in vrne izpodbijano prijavo preizkuševalcu, pristojnemu za preizkus navedene prijave, skupaj s priporočilom, da se preizkus v skladu s členom 45(3) Uredbe (EU) 2017/1001 ponovno opravi, če meni, da absolutni razlog za zavrnitev velja za nekatero ali vse blago ali storitve, navedene v prijavi blagovne znamke.

3. Če se izpodbijana prijava na podlagi odstavka 2 vrne, preizkuševalec nemudoma obvesti odbor za pritožbe, ali se je preizkus izpodbijane prijave ponovno opravil ali ne. Če se preizkus ponovno opravi, ostane pritožbeni postopek prekinjen, dokler preizkuševalec ne sprejme odločitve oziroma, v primeru, da se izpodbijana prijava v celoti ali v določenem delu zavrže, dokler preizkuševalčeva odločitev o tem ne postane dokončna.

Člen 31

Preizkus pritožbe kot prednostna naloga

1. Na podlagi utemeljene zahteve pritožnika ali tožene stranke in po zaslišanju druge stranke, se odbor za pritožbe lahko ob upoštevanju posebne nujnosti in okoliščin primera brez poseganja v določbe členov 23 in 26, vključno z določbami o rokih, odloči, da je preizkus pritožbe prednostna naloga.

2. Zahteva za prednost preizkusa pritožbe se vloži v ločeni vlogi in jo je mogoče vložiti kadar koli med pritožbenim postopkom. Vloži se v ločeni vlogi in je podprta z dokazili o nujnosti in posebnih okoliščinah primera.

Člen 32

Formalna vsebina odločbe odbora za pritožbe

Odločba odbora za pritožbe vsebuje:

- (a) navedbo, da jo je podal odbor za pritožbe;
- (b) datum sprejema odločbe;
- (c) imena strank in njihovih zastopnikov;
- (d) številko pritožbe, na katero se nanaša, in opredelitev odločbe, ki je bila predmet pritožbe, v skladu z določbami iz člena 21(1)(d);
- (e) navedbo sestave odbora za pritožbe;
- (f) ime in, brez poseganja v člen 39(5), podpis predsedujočega in članov, ki so pri odločbi sodelovali, vključno z navedbo osebe, ki je pri primeru opravljala naloge poročevalca, oziroma v primeru, da je odločbo sprejel en sam član, ime in podpis tega člana;
- (g) ime in podpis tajnika oziroma člana tajništva, ki se podpiše v imenu tajnika;
- (h) povzetek dejstev in navedb, ki so jih predložile stranke;
- (i) izjava o razlogih, na katerih odločba temelji;
- (j) odredba odbora za pritožbe, vključno s sklepom o stroških, če je to potrebno.

Člen 33

Povračilo pristojbin za pritožbe

Pristojbina za pritožbo se povrne po odredbi odbora za pritožbe, če:

- (a) se v skladu z drugim stavkom člena 68(1) Uredbe (EU) 2017/1001 ne šteje, da je pritožba bila vložena;

- (b) organ Urada, ki je izdal izpodbijano odločbo, v skladu s členom 69(1) Uredbe (EU) 2017/1001 odobri revizijo ali na podlagi člena 103 Uredbe (EU) 2017/1001 razveljavi izpodbijano odločbo;
- (c) se izpodbijana prijava po ponovnem preizkusu v smislu člena 45(3) Uredbe (EU) 2017/1001 na podlagi priporočila odbora za pritožbe v skladu s členom 30(2) te uredbe z dokončno odločbo preizkuševalca zavrže, zaradi česar postane pritožba brezpredmetna;
- (d) odbor za pritožbe meni, da je tovrstno povračilo pravično zaradi bistvenih kršitev postopka.

Člen 34

Revizija in razveljavitev odločbe, ki je predmet pritožbe

1. Če se v postopku *ex parte* pritožba v skladu s členom 23(1) ne zavrže, odbor za pritožbe za namene člena 69 Uredbe (EU) 2017/1001 predloži obvestilo o pritožbi in izjavo z razlogi za pritožbo organu Urada, ki je izdal izpodbijano odločbo.
2. Če se organ Urada, ki je izdal odločbo, ki je predmet pritožbe, odloči, da v skladu s členom 69(1) Uredbe (EU) 2017/1001 odobri revizijo, o tem nemudoma obvesti odbor za pritožbe.
3. Če organ Urada, ki je izdal odločbo, ki je predmet pritožbe, v skladu s členom 103(2) Uredbe (EU) 2017/1001 prične postopek za razveljavitev odločbe, ki je predmet pritožbe, o tem nemudoma in za namene člena 71 te uredbe obvesti odbor za pritožbe. Prav tako odbor za pritožbe nemudoma obvesti o končnem izidu tega postopka.

Člen 35

Dodelitev pritožbe odboru in imenovanje poročevalca

1. Takoj, ko se obvestilo o pritožbi vloži, predsednik odborov za pritožbe na podlagi objektivnih meril, ki jih določa predsedstvo odborov za pritožbe iz člena 166(4)(c) Uredbe (EU) 2017/1001, primer dodeli enemu od odborov.
2. Za vsak primer, ki se v skladu z odstavkom 1 dodeli enemu od odborov za pritožbe, njegov predsedujoči imenuje člana tega odbora oziroma predsedujočega kot poročevalca.
3. Če primer na podlagi člena 36(1) sodi v pristojnost enega člana, odbor za pritožbe, ki primer obravnava, v skladu s členom 165(5) Uredbe (EU) 2017/1001 imenuje poročevalca kot edinega člana.
4. Če se odločba odbora za pritožbe razveljavi ali spremeni z dokončno odločitvijo Splošnega sodišča oziroma Sodišča, predsednik odborov za pritožbe zaradi upoštevanja te odločitve v skladu s členom 72(6) Uredbe (EU) 2017/1001 zadevni primer na podlagi odstavka 1 tega člena dodeli odboru za pritožbe, ki ga ne sestavljajo tisti člani, ki so sprejeli razveljavljeno odločbo, razen če se primer napoti na razširjeni odbor (v nadaljnjem besedilu: veliki odbor) ali če je razveljavljeno odločbo sprejel veliki odbor.
5. Če se zoper isto odločbo vloži več pritožb, se te pritožbe obravnavajo v istem postopku. Če se pritožbe, kjer so vpletene iste stranke, vložijo zoper različne odločitve, ki zadevajo isto znamko ali imajo skupno kakšno drugo relevantno dejstvo ali pravni element, se te pritožbe lahko na podlagi soglasja strank obravnavajo v skupnem postopku.

Člen 36

Primeri, ki sodijo v pristojnost enega člana

1. Odbor za pritožbe, ki obravnava zadevni primer, lahko v smislu člena 165(2) Uredbe (EU) 2017/1001 za namene naslednjih odločb imenuje enega samega člana:
 - (a) odločbe na podlagi člena 23;

- (b) odločbe, ki po umiku, zavrnitvi, odpovedi ali izbrisu izpodbijane ali prejšnje znamke zaključujejo pritožbeni postopek;
 - (c) odločbe, ki po umiku ugovora ali zahteve za razveljavitev ali za razglasitev ničnosti ali pritožbe zaključujejo pritožbeni postopek;
 - (d) odločbe o ukrepih na podlagi členov 102(1) in 103(2) Uredbe (EU) 2017/1001 pod pogojem, da popravek oziroma razveljavitev odločbe o pritožbi zadeva odločitev enega člana;
 - (e) odločbe na podlagi člena 104(4) Uredbe (EU) 2017/1001;
 - (f) odločbe na podlagi člena 109(4), (5) in (8) Uredbe (EU) 2017/1001;
 - (g) odločbe o pritožbah zoper odločbe v postopkih *ex parte*, ki so se izdale na podlagi razlogov iz člena 7 Uredbe (EU) 2017/1001, ki so ali očitno neutemeljeni ali očitno utemeljeni.
2. Če zadevni en član meni, da pogoji iz odstavka 1 ali člena 165(5) Uredbe (EU) 2017/1001 niso oziroma niso več izpolnjeni, član na podlagi člena 41 te uredbe s predložitvijo osnutka odločbe primer napoti nazaj na odbor za pritožbe v sestavi treh članov.

Člen 37

Napotitev na veliki odbor

1. Odbor za pritožbe brez poseganja v možnost napotitve primera na veliki odbor na podlagi člena 165(3) Uredbe (EU) 2017/1001 napoti primer, ki se je dodelil njemu, na veliki odbor, če meni, da mora odstopati od obrazložitve zadevne zakonodaje, podane v prejšnji odločbi velikega odbora, ali če ugotovi, da so odbori za pritožbe o pravnem vprašanju, ki je za izid primera pomembno, izdali različne odločbe.
2. Vse odločitve o napotitvi pritožb na veliki odbor vsebujejo navedbo razlogov, zaradi katerih odbor za pritožbe oziroma predsedstvo odborov za pritožbe, ki pritožbo napoti, meni, da je napotitev upravičena, in se sporočijo strankam v zadevnem primeru ter so objavljene v Uradnem listu Urada.
3. Veliki odbor primer nemudoma napoti nazaj na odbor za pritožbe, kateremu se je prvotno dodelil, če meni, da pogoji za prvotno napotitev niso oziroma niso več izpolnjeni.
4. Zahteve za obrazloženo mnenje o pravnih vprašanjih na podlagi člena 157(4)(l) Uredbe (EU) 2017/1001 se napotijo na veliki odbor v pisni obliki in navajajo pravna vprašanja, za katera je zaželeno obrazložitev, lahko pa tudi navajajo mnenje izvršnega direktorja v zvezi z različnimi možnimi obrazložitvami ter z njihovimi pravnimi in praktičnimi posledicami. Zahteve se objavijo v Uradnem listu Urada.
5. Če se mora odbor za pritožbe v zvezi s tekočim primerom odločiti o istem pravnem vprašanju, ki se je na podlagi člena 165(3) ali člena 157(4)(l) Uredbe (EU) 2017/1001 že izpostavilo v napotitvi na veliki odbor, prekine postopek, dokler veliki odbor ne sprejme odločitve ali poda svojega obrazloženega mnenja.
6. Skupine ali organi, ki zastopajo izdelovalce, proizvajalce, izvajalce storitev, trgovce ali potrošnike, ki lahko izkazujejo interes za izid pritožbe ali zahteve za obrazloženo mnenje, ki jo obravnava veliki odbor, lahko predložijo pisne pripombe v roku dveh mesecev po objavi odločbe ali napotitve oziroma zahteve za obrazloženo mnenje v Uradnem listu Urada. Te skupine ali organi niso stranke v postopku pred velikim odborom in same krijejo svoje stroške.

Člen 38

Sprememba sestave odbora

1. Če se po ustnem postopku v skladu s členom 43(2) in (3) spremeni sestava odbora za pritožbe, se vse stranke v postopku obvestijo, da bo na zahtevo katere koli od strank potekal nov ustni postopek pred odborom v njegovi novi sestavi. Prav tako se nov ustni postopek izvede na zahtevo novega člana pod pogojem, da svoje soglasje podajo ostali člani odbora za pritožbe.

2. Novega člana odbora za pritožbe v enaki meri kot ostale člane zavezuje vsaka vmesna odločba, ki se je že sprejela.

Člen 39

Posvetovanje, glasovanje in podpisovanje odločb

1. Poročevalec drugim članom odbora za pritožbe predloži osnutek odločbe, predvidene za sprejetje, in določi razumen rok za ugovore ali zahteve za spremembe.
2. Odbor se sestane, da se posvetuje o odločbi, predvideni za sprejetje, če se izkaže, da člani odbora niso istega mnenja. Pri posvetovanjih sodelujejo samo člani odbora; vendar pa predsedujoči odboru lahko za sodelovanje pooblasti druge uradnike, kot so tajnik ali tolmači. Posvetovanja so in ostanejo tajna.
3. Med posvetovanjem članov odbora za pritožbe je poročevalec prvi, ki poda svoje mnenje, in če poročevalec obenem ni tudi predsedujoči, je predsedujoči zadnji, ki poda svoje mnenje.
4. Če je potrebno glasovanje, se glasovi podajo v istem vrstnem redu, pri tem pa predsedujoči vedno glasuje zadnji. Ni se dovoljeno vzdržati.
5. Odločbo podpišejo vsi člani odbora za pritožbe, ki so jo sprejeli. Če pa je odbor za pritožbe že sprejel dokončno odločbo, toda eden od članov ni na voljo za podpis, se tega člana ne nadomesti, temveč odločbo v njegovem imenu podpiše predsedujoči. Če predsedujoči ni na voljo za podpis, odločbo v skladu s členom 43(1) v imenu predsedujočega podpiše uradnik odbora za pritožbe z najdaljšo dobo službovanja.
6. Odstavki 1 do 5 se ne uporabljajo, če naj bi v skladu s členom 165(2) Uredbe (EU) 2017/1001 in členom 36(1) te uredbe odločbo sprejel en sam član. V teh primerih odločbo podpiše le ta član.

Člen 40

Predsedujoči odboru za pritožbe

Predsedujoči predseduje odboru za pritožbe in opravlja naslednje dolžnosti:

- (a) v skladu s členom 35(2) za vsak primer, ki se temu odboru za pritožbe dodeli, imenuje člana ali samega sebe odboru za pritožbe kot poročevalca;
- (b) v skladu s členom 165(2) Uredbe (EU) 2017/1001 imenuje v imenu odbora za pritožbe poročevalca kot edinega člana;
- (c) v skladu s členom 23(2) te uredbe zahteva od odbora za pritožbe, da presodi o dopustnosti pritožbe;
- (d) v skladu s členom 41 te uredbe usmerja pripravljalni preizkus primera, ki ga izvede poročevalec;
- (e) predseduje ustnim postopkom in pridobivanju dokazil ter podpisuje njihove zapisnike.

Člen 41

Poročevalec odbora za pritožbe

1. Poročevalec predhodno preuči pritožbo, ki se mu dodeli, pripravi primer za preizkus in posvetovanje odbora za pritožbe ter pripravi osnutek odločbe, ki naj bi jo odbor za pritožbe sprejel.
2. Za te namene poročevalec, če je to potrebno, po navodilih predsedujočega odboru opravlja naslednje dolžnosti:
 - (a) v skladu s členom 70(2) Uredbe (EU) 2017/1001 stranke pozove k predložitvi pripomb;

- (b) odloča o zahtevah za podaljšanje rokov in po potrebi določa roke v smislu člena 24(1), člena 25(5) in člena 26 te uredbe ter o prekinitvah v skladu s členom 71;
- (c) v skladu s členom 28 pripravlja sporočila in ustni postopek;
- (d) podpiše zapisnik ustnega postopka in pridobivanja dokazil.

Člen 42

Tajništvo

1. Za odbore za pritožbe se ustanovi tajništvo. Pristojno je za prejem, pošiljanje, shranjevanje in vročanje vseh dokumentov v zvezi s postopki, ki jih obravnavajo odbori za pritožbe, ter za zbiranje zadevnih spisov.
2. Tajništvo vodi tajnik. Tajnik brez poseganja v določbe iz odstavka 3 pod vodstvom predsednika odborov za pritožbe opravlja naloge iz tega člena.
3. Tajnik zagotovi spoštovanje vseh formalnih zahtev in rokov iz Uredbe (EU) 2017/1001, te uredbe ali iz odločb predsedstva odborov za pritožbe, ki so sprejeti v skladu s členom 166(4)(c) in (d) Uredbe (EU) 2017/1001. Za te namene tajnik opravlja naslednje dolžnosti:
 - (a) podpiše odločbe, ki so jih v zvezi s pritožbami izdali odbori za pritožbe;
 - (b) pripravi in podpiše zapisnik ustnega postopka in pridobivanja dokazil;
 - (c) v skladu s členom 23(2) te uredbe zagotovi bodisi na lastno pobudo bodisi na zahtevo odbora za pritožbe obrazložena mnenja odbora za pritožbe v zvezi s postopkovnimi in formalnimi zahtevami, vključno z nepravilnostmi;
 - (d) v skladu s členom 34(1) te uredbe predloži pritožbo organu Urada, ki je izdal izpodbijano odločbo;
 - (e) v primerih iz člena 33(a) in (b) te uredbe odredi v imenu odbora za pritožbe povračilo pristojbine za pritožbe.
4. Tajnik na podlagi pooblastila predsednika odborov za pritožbe opravlja naslednje dolžnosti:
 - (a) v skladu s členom 35(1) in (4) dodeljuje primere;
 - (b) v skladu s členom 166(4)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 izvaja odločbe predsedstva odborov za pritožbe, ki zadevajo izvedbo postopkov pred odbori za pritožbe.
5. Tajnik lahko na podlagi pooblastila predsedstva odborov za pritožbe, ki ga izda predsednik odborov za pritožbe, opravlja druge naloge v zvezi z izvedbo pritožbenih postopkov pred odbori za pritožbe in z organizacijo njihovega dela.
6. Tajnik lahko naloge iz tega člena dodeli članu tajništva.
7. Če tajnik svojih nalog ne more opravljati v smislu člena 43(4) oziroma če je delovno mesto tajnika prosto, predsednik odborov za pritožbe imenuje člana tajništva, ki med odsotnostjo tajnika opravlja njegove naloge.
8. Člane tajništva vodi tajnik.

Člen 43

Vrstni red glede na dobo službovanja in nadomeščanje članov ter predsedujočih

1. Doba službovanja predsedujočih in članov se izračuna na podlagi datuma nastopa dela, kot je določeno v aktu o imenovanju, oziroma, če tega ni, kot je to določil upravni odbor Urada. Če na tej podlagi obstaja več enakih dob službovanja, se vrstni red določi po starosti. Predsedujoči in člani, ki so po izteku mandata ponovno imenovani, zadržijo dotedanjo dobo službovanja.

2. Če predsedujoči odboru za pritožbe ni zmožen opravljati svojih nalog, ga na podlagi dobe službovanja, kot je določeno v skladu z odstavkom 1, nadomesti član istega odbora za pritožbe z najdaljšo dobo službovanja oziroma, če noben član tega odbora za pritožbe ni na voljo, član drugega odbora za pritožbe z najdaljšo dobo službovanja.
3. Če član odbora za pritožbe ni zmožen opravljati svojih nalog, ga na podlagi dobe službovanja, kot je določeno v skladu z odstavkom 1, nadomesti član istega odbora za pritožbe z najdaljšo dobo službovanja oziroma, če noben član tega odbora za pritožbe ni na voljo, član drugega odbora za pritožbe z najdaljšo dobo službovanja.
4. Za namene odstavkov 2 in 3 se šteje, da predsedujoči in člani odborov za pritožbe niso zmožni opravljati svojih nalog v primeru dopusta, bolniške odsotnosti, neizogibnih obveznosti in izločitve, kot je opredeljena v členu 169 Uredbe (EU) 2017/1001 in členu 35(4) te uredbe. Prav tako se šteje, da predsedujoči ni zmožen opravljati svojih nalog, če v skladu s členom 47(2) te uredbe začasno opravlja naloge predsednika odborov za pritožbe. Če je mesto predsedujočega ali člana prosto, se njihove naloge začasno opravljajo v skladu z določbami iz odstavkov 2 in 3 tega člena, ki zadevajo nadomeščanje.
5. Vsi člani, ki zase menijo, da niso zmožni opravljati svojih nalog, o tem nemudoma obvestijo predsedujočega zadevnemu odboru za pritožbe. Vsi predsedujoči, ki zase menijo, da niso zmožni opravljati svojih nalog, o tem nemudoma in sočasno obvestijo svojega namestnika, določenega v skladu z odstavkom 2, ter predsednika odborov za pritožbe.

Člen 44

Izločitev in ugovor

1. Preden odbor za pritožbe v skladu s členom 169(4) Uredbe (EU) 2017/1001 sprejme odločbo, se zadevni predsedujoči ali član pozove k predložitvi pripomb v zvezi z morebitnimi razlogi za izločitev ali ugovor.
2. Če odbor za pritožbe pridobi podatke od vira, ki ni zadevni član ali stranka v postopku, v zvezi z morebitnim razlogom za izločitev ali ugovor v skladu s členom 169(3) Uredbe (EU) 2017/1001, se uporablja postopek, določen v členu 169(4) Uredbe (EU) 2017/1001.
3. Zadevni postopek se prekine, dokler se v skladu s členom 169(4) Uredbe (EU) 2017/1001 ne sprejme odločitev glede nadaljnjega ravnanja.

Člen 45

Veliki odbor

1. Seznam, ki za namene izbiranja članov velikega odbora po načelu rotacije, kot so navedeni v členu 167(2) Uredbe (EU) 2017/1001, vsebuje imena vseh članov odborov za pritožbe razen predsednika odborov za pritožbe in predsedujočih posameznim odborom za pritožbe, se pripravi ob upoštevanju vrstnega reda po dobi službovanja v skladu s členom 43(1) te uredbe. Če se je pritožba na podlagi člena 165(3)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 napotila na veliki odbor, sestava velikega odbora vsebuje poročevalca, ki je bil imenovan pred napotitvijo.
2. V zvezi s predsednikom odborov za pritožbe, ki opravlja naloge predsedujočega velikemu odboru, se uporablja člen 40. V zvezi s poročevalcem velikega odbora se uporablja člen 41.
3. Če predsednik odborov za pritožbe ni zmožen opravljati nalog predsedujočega velikemu odboru, ga na podlagi dobe službovanja, kot je določena v členu 43(1), na tej funkciji oziroma kot poročevalca velikega odbora nadomesti predsedujoči odborom za pritožbe z najdaljšo dobo službovanja. Če član velikega odbora ni zmožen opravljati svojih nalog, se na podlagi člena 167(2) Uredbe (EU) 2017/1001 in odstavka 1 tega člena imenuje drug član odborov za pritožbe, ki ga nadomesti. Člen 43(4) in (5) te uredbe se smiselno uporablja.

4. Če ni prisotnih sedem članov velikega odbora, vključno s predsedujočim in poročevalcem, veliki odbor o primerih ne razpravlja in ne glasuje, prav tako pa pred njim ne potekajo ustni postopki.
5. V zvezi z razpravo in glasovanjem velikega odbora se uporablja člen 39(1) do (5). V primeru neodločenega izida glasovanja je odločilen glas predsedujočega.
6. V zvezi z odločbami velikega odbora in njegovimi obrazloženimi mnenji v smislu člena 157(4)(l) Uredbe (EU) 2017/1001 se smiselno uporablja člen 32.

Člen 46

Predsedstvo odborov za pritožbe

1. Predsedstvo odborov za pritožbe opravlja naslednje dolžnosti:
 - (a) presoja o sestavi odborov za pritožbe;
 - (b) določa objektivna merila za dodeljevanje pritožb odborom za pritožbe in presoja o sporih v zvezi z uporabo teh meril;
 - (c) na podlagi predloga predsednika odborov za pritožbe pripravi zahteve za odhodke odborov za pritožbe, da bi lahko pripravilo ocene odhodkov Urada;
 - (d) sprejme svoj poslovnik;
 - (e) določi pravila za obravnavo izločitve in ugovora članov iz člena 169 Uredbe (EU) 2017/1001;
 - (f) določi delovna navodila za tajništvo;
 - (g) v skladu s členoma 165(3)(a) in 166(4)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 sprejme vse ukrepe, potrebne za izvajanje svojih nalog, kot so določanje pravil in organizacija dela odborov za pritožbe.
2. Predsedstvo lahko veljavno razpravlja le, če sta prisotni vsaj dve tretjini članov, vključno s predsedujočim predsedstvu in polovico vseh predsedujočih odborom za pritožbe, pri čemer se število lahko po potrebi zaokroži navzgor. Odločitve predsedstva se sprejemajo z večino glasov. V primeru neodločenega izida glasovanja je odločilen glas predsedujočega.
3. Odločbe, ki jih v skladu s členi 43(1) do 45(1) in odstavkom 1(a) in (b) tega člena sprejme predsedstvo, se objavijo v Uradnem listu Urada.

Člen 47

Predsednik odborov za pritožbe

1. Če predsednik odborov za pritožbe ni zmožen opravljati svojih nalog v smislu člena 43(4), je za izvajanje vodstvenih in organizacijskih funkcij, za katere je v skladu s členom 166(4) Uredbe (EU) 2017/1001 pooblaščen predsednik odborov za pritožbe, na podlagi dobe službovanja, kot je določena v členu 43(1) te uredbe, zadolžen predsedujoči odborom za pritožbe z najdaljšo dobo službovanja.
2. Če je delovno mesto predsednika odborov za pritožbe prosto, je za izvajanje njegovih funkcij na podlagi dobe službovanja, kot je določena v členu 43(1), začasno zadolžen predsedujoči odborom za pritožbe z najdaljšo dobo službovanja.

Člen 48

Uporaba določb, ki zadevajo druge postopke, pri pritožbenih postopkih

Razen če ni v tem naslovu predvideno drugače, se določbe, ki zadevajo postopke pred organom Urada, ki je izdal odločbo, ki je predmet pritožbe, smiselno uporabljajo tudi pri pritožbenih postopkih.

NASLOV VI

USTNI POSTOPEK IN PRIDOBIVANJE DOKAZIL

Člen 49

Vabilo na ustni postopek

1. Stranke so uradno pozvane k ustnemu postopku iz člena 96 Uredbe (EU) 2017/1001, pri tem pa so opozorjene na odstavek 3 tega člena.
2. Pri izdaji uradnega poziva Urad po potrebi zahteva, da stranke pred zaslišanjem zagotovijo vse zadevne podatke in dokumentacijo. Urad lahko stranke pozove, naj se med ustnim postopkom osredotočijo na eno ali več posameznih vprašanj. Prav tako lahko Urad strankam omogoči sodelovanje pri ustnem postopku prek videokonference ali s pomočjo drugih tehničnih sredstev.
3. Če se stranka, ki je bila ustrezno pozvana k ustnemu postopku pred Uradom, postopka ne udeleži v skladu z vabilom, se lahko postopek nadaljuje brez nje.
4. Urad zagotovi, da je ob zaključku ustnega postopka primer zrel za odločitev, razen če obstajajo posebni razlogi, da temu ni tako.

Člen 50

Jeziki ustnega postopka

1. Ustni postopek se izvaja v jeziku postopka, razne če se stranki dogovorita za uporabo kakšnega drugega uradnega jezika Unije.
2. Urad lahko v ustnem postopku za sporazumevanje uporablja kakšen drug uradni jezik Unije in lahko na zahtevo to dovoli stranki, če se lahko omogoči simultano prevajanje v jezik postopka. Stroške simultane tolmačenja krije stranka, ki je zahtevo vložila, ali Urad, odvisno od primera.

Člen 51

Zaslišanje strank, prič ali izvedencev in preiskava

1. Če Urad meni, da je zaslišanje strank, prič ali izvedencev ali izvedba preiskave potrebna, o tem sprejme začasno odločbo, pri tem pa navede način, kako namerava pridobiti dokazila, zadevna dejstva, ki jih je treba dokazati, ter datum, čas in kraj zaslišanja ali preiskave. Če zaslišanje prič ali izvedencev zahteva stranka, Urad s svojo odločbo določi rok, v katerem mora ta stranka Uradu predložiti imena in naslove prič ali izvedencev.
2. Uradni pozivi strank, prič ali izvedencev k zaslišanju vsebujejo:
 - (a) izvleček odločbe iz odstavka 1, ki navaja datum, čas in kraj odrejenega zaslišanja ter dejstva, v zvezi s katerimi je predvideno zaslišanje strank, prič in izvedencev;
 - (b) imena strank v postopku in podrobnosti o pravicah, ki jih priče ali izvedenci na podlagi člena 54(2) do (5) lahko uveljavljajo.

V uradnem pozivu se pozvanim strankam, pričam ali izvedencem ponudi tudi sodelovanje pri ustnem postopku prek videokonference ali s pomočjo drugih tehničnih sredstev.

3. Člen 50(2) se smiselno uporablja.

Člen 52

Imenovanje izvedencev in njihova mnenja

1. Urad določi obliko, v kateri izvedenci predložijo mnenje.
2. Navodila izvedencu vključujejo:
 - (a) natančen opis njegove naloge;
 - (b) rok, določen za predložitev izvedenskega mnenja;
 - (c) imena strank v postopku;
 - (d) podrobnosti o pravicah, ki jih izvedenec na podlagi člena 54(2), (3) in (4) lahko uveljavlja.
3. Če je imenovan izvedenec, se izvedensko mnenje predloži v jeziku postopka ali skupaj s prevodom v ta jezik. Strankam se pošlje izvod vsakega pisnega mnenja in po potrebi prevoda.
4. Stranke lahko ugovarjajo imenovanju izvedenca na podlagi njegove nesposobnosti ali iz istih razlogov kot v primeru preizkuševalca ali člana oddelka ali odbora za pritožbe v skladu s členom 169(1) in (3) Uredbe (EU) 2017/1001. Vsak ugovor imenovanju izvedenca se predloži v jeziku postopka ali skupaj s prevodom v ta jezik. Pristojni oddelek Urada odloči o ugovoru.

Člen 53

Zapisnik ustnega postopka

1. Pripravi se zapisnik ustnega postopka ali pridobivanja dokazil z ustnim zaslišanjem, ki vključuje:
 - (a) številko zadeve, na katero se nanaša ustni postopek, in datum ustnega postopka;
 - (b) imena uradnikov Urada, strank, njihovih zastopnikov ter prisotnih prič in izvedencev;
 - (c) vloge in zahteve strank;
 - (d) način dajanja ali pridobivanja dokazov;
 - (e) kjer je primerno, odredbe ali odločbe, ki jih izda Urad.
2. Zapisniki postanejo del spisa zadevne prijave blagovne znamke EU ali registracije. Vročijo se strankam.
3. Če se ustni postopek ali pridobivanje dokazil pred Uradom posname, posnetek nadomesti zapisnik, pri tem pa se smiselno uporablja odstavek 2.

Člen 54

Stroški pridobivanja dokazov v ustnem postopku

1. Urad lahko za svojo izvedbo pridobivanja dokazil stranki, ki je to zahtevala, odredi plačilo varščine, ki se določi glede na oceno stroškov.
2. Priče in izvedenci, ki so k postopku pozvani in se ga pred Uradom udeležijo, imajo pravico do povračila razumnih potnih stroškov in stroškov bivanja, če ti nastanejo. Urad lahko za tovrstne stroške odobri predujem.

3. Priče, ki so na podlagi odstavka 2 upravičene do povračila stroškov, so upravičene tudi do ustreznega nadomestila zaradi izgube zaslužka, izvedenci pa do honorarja za svoje storitve. Če je te priče in izvedence pozval Urad na lastno pobudo, se jim ta nadomestila izplačajo po tem, ko opravijo svoje dolžnosti ali naloge.
4. Zneske in predujme za stroške, izplačane v skladu z odstavki 1, 2 in 3, določi izvršni direktor Urada, prav tako pa se objavijo v Uradnem listu Urada. Zneski se izračunajo v skladu s Kadrovskimi predpisi za uradnike Unije in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Unije, določenimi v Uredbi Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 ⁽¹⁾ in v njeni Prilogi VII.
5. V skladu z odstavki 1 do 4 ima odgovornost za dolgovane ali plačane zneske:
 - (a) Urad, če je priče ali izvedence pozval na lastno pobudo;
 - (b) zadevna stranka, če je zahtevala ustno zaslišanje prič ali izvedencev, in sicer na podlagi sklepa o porazdelitvi in določitvi stroškov v skladu s členi 109 in 110 Uredbe (EU) 2017/1001 in členom 18 Izvedbene uredbe (EU) 2018/626. Ta stranka Uradu povrne vse ustrezno plačane predujme.

Člen 55

Preizkus pisnih dokazov

1. Urad preizkusi vsa predložena ali pridobljena dokazila iz katerega koli postopka, ki ga je obravnaval, do te mere, ki je potrebna za sprejetje odločbe o zadevnem postopku.
2. Dokumentacija ali druga dokazila so predložena v prilogah k vlogam, ki so zaporedno oštevilčene. Vloga vsebuje kazalo, ki za vsak dokument ali priloženo dokazilo navaja:
 - (a) številko priloge;
 - (b) kratek opis dokumenta ali dokazila in, kjer je to potrebno, število strani;
 - (c) številko strani vloge, kjer se na zadevni dokument ali dokazilo sklicuje.

Stranka, ki vlogo vloži, lahko v kazalu prilog navede tudi, na katere dele dokumenta opira svoje navedbe.

3. Če vloga ali priloge ne izpolnjujejo pogojev iz odstavka 2, lahko Urad stranko, ki vlogo vloži, pozove, naj pomanjkljivosti odpravi v roku, ki ji ga določi.
4. Če se pomanjkljivosti ne odpravijo v roku, ki ga določi Urad, in če še vedno ni jasno razvidno, na kateri razlog ali navedbo se dokument ali dokazilo nanaša, se ta dokument ali dokazilo ne upošteva.

NASLOV VII

OBVESTILA URADA

Člen 56

Splošne določbe o obvestilih

1. Obvestila Urada v postopkih, ki potekajo pred njim, se izdajo v skladu s členom 94(2) Uredbe (EU) 2017/1001 in vsebujejo prenos dokumenta, o katerem naj se stranke obvesti. Na prenos lahko vpliva elektronski dostop do tega dokumenta.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter o uvedbi posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za uradnike Komisije (UL L 56, 4.3.1968, str. 1).

2. Obveščanje se izvaja:
 - (a) prek elektronskih sredstev v skladu s členom 57;
 - (b) po pošti ali s kurirsko službo v skladu s členom 58;
 - (c) z javnim obveščanjem v skladu s členom 59.
3. Če je naslovnik navedel kontaktne podatke za elektronsko komunikacijo, Urad izbere med temi sredstvi obveščanja in obveščanjem po pošti ali s kurirsko službo.

Člen 57

Elektronsko obveščanje

1. Elektronsko obveščanje zajema prenos po žici, radiu, optičnih ali drugih elektromagnetnih sredstvih, vključno z internetom.
2. Izvršni direktor določi podrobnosti v zvezi z elektronskimi sredstvi, ki so predvidena za uporabo, način, kako se bodo uporabljala, ter rok za obveščanje prek elektronskih sredstev.

Člen 58

Obveščanje po pošti ali s kurirsko službo

1. Ne glede na člen 56(3) se odločbe, za katere velja rok za pritožbo, pozivi in drugi dokumenti, ki jih določi izvršni direktor Urada, posredujejo s kurirsko službo ali s priporočeno pošto, v vsakem primeru pa s povratnico. Vsa druga obvestila se posredujejo s kurirsko službo ali priporočeno pošto, s povratnico ali brez, ali po navadni pošti.
2. Ne glede na člen 56(3) se obveščanje v zvezi z naslovniki, ki v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) nimajo stalnega prebivališča niti glavne poslovne enote ali resničnega in dejavnega industrijskega ali trgovskega podjetja in ki v skladu s členom 119(2) Uredbe (EU) 2017/1001 niso imenovali zastopnika, izvršuje s posredovanjem zadevnega dokumenta po navadni pošti.
3. Če se obveščanje izvaja s kurirsko službo ali s priporočeno pošto, s povratnico ali brez, se dokument šteje za dostavljenega naslovniku deseti dan po datumu, ko je bil odposlan, razen če pismo ni prišlo do naslovnika ali je prišlo do njega na kasnejši datum. V primeru spora mora Urad ugotoviti, ali je pismo prispelo na naslov, oziroma ugotoviti datum, na katerega je bilo pismo izročeno naslovniku.
4. Šteje se, da je bilo obvestilo s kurirsko službo ali s priporočeno pošto izvršeno, tudi če naslovnik pisma noče sprejeti.
5. Šteje se, da je obvestilo z navadno pošto izvršeno deseti dan po datumu, ko je bilo odposlano.

Člen 59

Obveščanje z javnim obvestilom

Če naslovnikovega naslova ni mogoče ugotoviti ali če se je obveščanje v skladu s členom 56(2)(a) in (b) izkazalo za nemogoče po najmanj enem poskusu Urada, se obveščanje izvrši z javnim obvestilom.

Člen 60

Obveščanje zastopnikov

1. Če je imenovan zastopnik ali če velja za skupnega zastopnika v skladu s členom 73(1) prijavitelj, ki je v skupni prijavi imenovan prvi, se obvestila posredujejo temu imenovanemu ali skupnemu zastopniku.

2. Če je ena sama stranka imenovala več zastopnikov, se obveščanje izvede v skladu s členom 2(1)(e) Izvedbene uredbe (EU) 2018/626. Če je več strank imenovalo skupnega zastopnika, zadošča vročitev enega dokumenta skupnemu zastopniku.
3. Katero koli obvestilo ali drugo sporočilo, ki ga urad naslovi na ustrezno pooblaščenega zastopnika, ima isti učinek, kot če bi bilo naslovljeno na zastopano osebo.

Člen 61

Nepравilnosti pri obveščanju

Če dokument doseže naslovnika in če Urad ne more dokazati, da se je ustrezno vročil, ali če se niso upoštevale določbe v zvezi z njegovo vročitvijo, se šteje, da se je dokument vročil na datum, ki velja kot datum prejema.

Člen 62

Vročitev dokumentov v primeru več strank

Dokumenti, ki jih predložijo stranke, se po uradni dolžnosti vročijo drugim strankam. Vročitev ni potrebna, če dokument ne vsebuje nobenih novih stališč in je zadeva zrela za odločitev.

NASLOV VIII

PISNA SPOROČILA IN OBRAZCI

Člen 63

Pisna in druga sporočila Uradu

1. Prijave za registracijo blagovne znamke EU, vsaka druga vloga, predvidena v Uredbi (EU) 2017/1001, in vsa druga sporočila, naslovljena na Urad, se predložijo na naslednje načine:
 - (a) elektronsko, pri čemer se navedba imena pošiljatelja šteje za enakovredno podpisu;
 - (b) s predložitvijo podpisanega izvirnika zadevnega dokumenta Uradu po pošti ali s kurirsko službo.
2. Pri postopkih pred Uradom se kot datum vložitve ali predložitve šteje datum, ko Urad prejme sporočilo.
3. Če je sporočilo, prejeto prek elektronskih sredstev, nepopolno ali neberljivo ali če Urad utemeljeno dvomi o natančnosti prenosa, Urad o tem obvesti pošiljatelja in ga pozove, naj v roku, ki mu ga določi, in v skladu z odstavkom 1(b) izvirnik ponovno pošlje oziroma predloži. Če je zahteva izpolnjena v določenem roku, se za datum prejema ponovno poslanega dokumenta oziroma izvirnika šteje datum prejema prvotnega sporočila. Če pa pomanjkljivosti zadevajo odobritev datuma vložitve prijave za registracijo blagovne znamke, veljajo določbe z dneva vložitve. Če zahteva v določenem roku ni izpolnjena, se šteje, da sporočilo ni bilo prejeto.

Člen 64

Priloge k sporočilom, izvršenim po pošti ali s kurirsko službo

1. Priloge k sporočilom se lahko v skladu s tehničnimi zahtevami, ki jih določi izvršni direktor, predložijo na nosilcih podatkov.
2. Če sporočilo s prilogami v skladu s členom 63(1)(b) predloži stranka v postopku, ki zadeva več strank, stranka predloži toliko izvodov prilog, kolikor je drugih strank v postopku. Priloge so v skladu s členom 55(2) navedene v kazalu.

Člen 65

Obrazci

1. Urad omogoči brezplačni javni dostop do obrazcev, ki se lahko izpolnijo prek spleta, za namene:
 - (a) vložitve prijave blagovne znamke EU, vključno z zahtevo za poročilo o poizvedbi, kjer je to primerno;
 - (b) vložitve ugovora;
 - (c) vložitve zahteve za razveljavitev pravic;
 - (d) vložitve zahteve za razglasitev ničnosti ali prenos blagovne znamke EU;
 - (e) vložitve prijave za registracijo prenosa in obrazca o prenosu ali dokumenta iz člena 13(3)(d) Izvedbene uredbe (EU) 2018/626;
 - (f) vložitve prijave za registracijo licence;
 - (g) vložitve zahteve za podaljšanje registracije blagovne znamke EU;
 - (h) vložitve pritožbe;
 - (i) pooblastitve zastopnika v obliki posamične pooblastitve ali v obliki splošne pooblastitve;
 - (j) predložitve mednarodne prijave ali naknadne označbe na podlagi Protokola k Madridskemu sporazumu, kar zadeva mednarodno registracijo znamk, sprejetim v Madridu, 27. junija 1989 ⁽¹⁾.
2. Stranke v postopku pred Uradom lahko uporabijo tudi:
 - (a) obrazce, uvedene na podlagi Pogodbe o pravu znamk ali priporočil skupščine Pariške unije za varstvo industrijske lastnine;
 - (b) z izjemo obrazca iz točke (i) odstavka 1, obrazce enake vsebine in formata kot tisti iz odstavka 1.
3. Urad omogoči dostop do obrazcev iz odstavka 1 v vseh uradnih jezikih Unije.

Člen 66

Sporočila zastopnikov

Katero koli sporočilo, ki ga ustrezno pooblaščen zastopnik naslovi na Urad, ima isti učinek, kot če bi ga posredovala zastopana oseba.

NASLOV IX

ROKI

Člen 67

Izračun in trajanje rokov

1. Rok prične teči na dan, ki sledi dnevni, na katerega se je zgodil zadevni dogodek, pri čemer je dogodek procesno dejanje ali iztek drugega roka. Če je tako procesno dejanje vročitev, je dogodek, ki šteje, prejem vročenega dokumenta, razen če ni predvideno drugače.
2. Če je rok izražen kot eno leto ali določeno število let, se izteče v ustreznem sledečem letu v mesecu z istim imenom in na dan z isto številko kot mesec in dan, ko se je zgodil zadevni dogodek. Če ustreznemu mesecu nima dneva z isto številko, se rok izteče na zadnji dan tega meseca.

⁽¹⁾ UL L 296, 14.11.2003, str. 22.

3. Če je rok izražen kot en mesec ali določeno število mesecev, se izteče v ustreznem sledečem mesecu na dan, ki ima isto številko kot dan, na katerega se je zgodil zadevni dogodek. Če ustrezni sledeči mesec nima dneva z isto številko, se rok izteče na zadnji dan tega meseca.
4. Če je rok izražen kot en teden ali določeno število tednov, rok preteče v ustreznem sledečem tednu na dan, ki ima isto ime kot dan, na katerega se je zadevni dogodek zgodil.

Člen 68

Podaljšanje rokov

Urad lahko na utemeljeno zahtevo odobri podaljšanje roka, pri čemer upošteva posebne ali najdaljše možne roke iz Uredbe (EU) 2017/1001, Izvedbene uredbe (EU) 2018/626 ali te uredbe. Zadevna stranka to zahtevo vloži pred potekom zadevnega roka. Če sta v postopku dve ali več strank, lahko Urad o podaljšanju roka presodi na podlagi soglasja drugih strank.

Člen 69

Iztek rokov v posebnih primerih

1. Če se rok izteče na dan, ko Urad ne sprejema dokumentov ali ko iz razlogov, ki niso naštetih v odstavku 2, navadne pošte ne dostavljajo na območju, kjer se Urad nahaja, se rok podaljša do prvega naslednjega dneva, ko Urad sprejema dokumente in ko se navadna pošta dostavlja.
2. Če rok poteče na dan splošne prekinitve pri dostavljanju pošte v državi članici, v kateri se Urad nahaja, ali na dan dejanske prekinitve zvez Urada prek elektronskih sredstev sporočanja v primeru, da je v obsegu, ki ga je dovolil izvršni direktor Urada, na podlagi člena 100(1) Uredbe (EU) 2017/1001 sporočanje prek elektronskih sredstev dovoljeno, se rok podaljša do prvega dne, ko je Urad znova odprt za sprejem dokumentov, ko se dostavlja navadna pošta ali ko se znova vzpostavi elektronska povezava Urada z navedenimi elektronskimi komunikacijskimi sredstvi.

NASLOV X

RAZVELJAVITEV ODLOČBE

Člen 70

Razveljavitev odločbe ali vpisa v register

1. Če Urad na lastno pobudo ali na podlagi ustreznih podatkov strank v postopku, ugotovi, da je na podlagi člena 103 Uredbe (EU) 2017/1001 odločba ali vpis v register predmet razveljavitve, o nameri razveljavitve obvesti zadevno stranko.
2. Zadevna stranka lahko v zvezi z namero razveljavitve predloži pripombe, in sicer v roku, ki ga določi Urad.
3. Če se zadevna stranka strinja z namero razveljavitve ali če pred iztekom roka ne predloži nobenih pripomb, Urad razveljavi odločbo ali vpis. Če se zadevna stranka ne strinja z namero razveljavitve, Urad presodi o razveljavitvi.
4. Če je verjetno, da bo namera razveljavitve vplivala na več kot eno stranko, se smiselno uporabljajo odstavki 1, 2 in 3. V teh primerih se pripombe, ki jih na podlagi odstavka 3 predloži ena od strank, vedno sporočijo drugi stranki ali strankam skupaj s pozivom, naj predložijo svoje pripombe.
5. Če razveljavitev odločbe ali vpisa v register vpliva na odločbo ali vpis, ki je bil objavljen, se objavi tudi razveljavitev.
6. Za razveljavitev je na podlagi odstavkov 1 do 4 pristojen oddelek ali enota, ki je odločbo izdala.

NASLOV XI

PREKINITEV POSTOPKA

Člen 71

Prekinitev postopka

1. V zvezi z ugovorom, prekinitvijo in razglasitvijo ničnosti ter pritožbenimi postopki lahko pristojni oddelek ali odbor za pritožbe postopek prekine:
 - (a) na lastno pobudo, če je v okoliščinah primera prekinitev primerna;
 - (b) na utemeljeno zahtevo ene od strank v postopku *inter partes*, če je v okoliščinah primera prekinitev primerna, pri čemer se upoštevajo interesi strank ter faza postopka.
2. Na zahtevo obeh strank v postopku *inter partes* pristojni oddelek ali odbor za pritožbe prekine postopek za obdobje največ šest mesecev. Ta prekinitev se lahko na podlagi utemeljene zahteve obeh strank podaljša za skupno največ dve leti.
3. Z izjemo roka za plačilo ustreznih pristojbin se vsak rok v zvezi z zadevnim postopkom šteje za prekinjenega od datuma prekinitve dalje. Šteje se, da se roki brez poseganja v člen 170(5) Uredbe (EU) 2017/1001 ponovno v celoti pričnejo na dan, ko se prične nadaljevanje postopka.
4. Če so okoliščine primera ustrezne, so stranke lahko v zvezi s prekinitvijo ali nadaljevanjem postopka pozvane k predložitvi svojih pripomb.

NASLOV XII

PREKINITEV POSTOPKA

Člen 72

Nadaljevanje postopka

1. Če se je postopek pred Uradom v skladu s členom 106(1) Uredbe (EU) 2017/1001 prekinil, se Urad obvesti o identiteti osebe, ki je v skladu s členom 106(2) Uredbe (EU) 2017/1001 pooblaščen, da postopek pred njim nadaljuje. Urad tej osebi in vsaki zainteresirani tretji osebi sporoči, da se bo postopek nadaljeval z datumom, ki ga določi.
2. Če Urad v treh mesecih po začetku prekinitve postopka v skladu s členom 106(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 ni bil obveščen o imenovanju novega zastopnika, obvesti prijavitelja ali imetnika blagovne znamke EU:
 - (a) če se uporablja člen 119(2) Uredbe (EU) 2017/1001, da se bo štelo, da je prijava blagovne znamke EU umaknjena, če se zadevni podatki ne predložijo v dveh mesecih po vročitvi tega sporočila;
 - (b) če se člen 119(2) Uredbe (EU) 2017/1001 ne uporablja, da se bo postopek s prijaviteljem ali imetnikom blagovne znamke EU nadaljeval z dnem vročitve tega sporočila.
3. Z izjemo roka za plačilo pristojbin za podaljšanje se vsi veljavni roki, ki zadevajo prijavitelja ali imetnika blagovne znamke EU na dan prekinitve postopka, nadaljujejo z dnem, ko se prične nadaljevanje postopka.

NASLOV XIII

ZASTOPANJE

Člen 73

Imenovanje skupnega zastopnika

1. Če obstaja več kot en prijavitelj in prijava za blagovno znamko EU ne navaja skupnega zastopnika, se za skupnega zastopnika šteje bodisi prijavitelj, ki je v prijavi naveden prvi in ki ima v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) stalno prebivališče ali glavno poslovno enoto ali resnično in dejavno industrijsko ali trgovsko podjetje, bodisi njegov

zastopnik, če je ta imenovan. Če se od vseh prijaviteljev zahteva, da imenujejo poklicnega zastopnika, se za skupnega zastopnika šteje poklicni zastopnik, ki je v prijavi naveden prvi. To pravilo se smiselno uporablja pri tretjih osebah, ki skupaj vložijo ugovor ali zahtevajo razveljavitev ali razglasitev ničnosti, ter pri skupnih imetnikih blagovne znamke EU.

2. Če se med postopkom izvrši prenos na več kot eno osebo, te osebe pa niso imenovalе skupnega zastopnika, se uporablja odstavek 1. Če to imenovanje ni mogoče, Urad od teh oseb zahteva, naj v dveh mesecih imenujejo skupnega zastopnika. Če ta zahteva ni izpolnjena, skupnega zastopnika imenuje Urad.

Člen 74

Pooblastila

1. Zaposleni, ki v smislu člena 119(3) Uredbe (EU) 2017/1001 zastopajo fizične ali pravne osebe, ter odvetniki in poklicni zastopniki, ki so na seznamu, ki ga v skladu s členom 120(2) Uredbe (EU) 2017/1001 vodi Urad, pri Uradu vložijo podpisano pooblastilo za vložitev v spis v skladu s členoma 119(3) in 120(1) Uredbe (EU) 2017/1001 le na izrecno zahtevo Urada ali v primeru, da je v postopku, kjer zastopnik nastopa pred Uradom, več strank in druga stranka to izrecno zahteva.

2. Če se v skladu s členom 119(3) ali 120(1) Uredbe (EU) 2017/1001 zahteva, da se podpisano pooblastilo vloži, se to pooblastilo lahko vloži v katerem koli uradnem jeziku Unije. Obsega lahko eno ali več prijav ali registracij blagovnih znamk oziroma je lahko v obliki splošnega pooblastila, ki zastopnika pooblašča za zastopanje v vseh postopkih pred Uradom, v katerih je oseba, ki daje pooblastilo, stranka.

3. Urad določi rok, v katerem se to pooblastilo vloži. Če se pooblastilo ne vloži pravočasno, se postopek nadaljuje z zastopano osebo. Z izjemo vložitve prijave se vsa dejanja v postopku, ki jih opravi zastopnik, štejejo, da niso bila storjena, če jih zastopana oseba ne odobri v roku, ki ga določi Urad.

4. Odstavka 1 in 2 se smiselno uporabljata za dokument, s katerim se pooblastilo umakne.

5. Zastopnik, ki ni več pooblaščen, se šteje za zastopnika, dokler se Uradu ne sporoči prenehanje njegovega pooblastila.

6. Ob upoštevanju vseh nasprotnih določb, ki jih vsebuje, pooblastilo za Urad ostane veljavno tudi ob smrti osebe, ki ga je izdala.

7. Če se imenovanje zastopnika sporoči Uradu, se v skladu s členom 2(1)(e) Izvedbene uredbe (EU) 2018/626 navedeta ime in poslovni naslov zastopnika. Če pred Uradom nastopa zastopnik, ki je v preteklosti za to funkcijo že bil imenovan, ta zastopnik navede ime in identifikacijsko številko, ki mu jo je dodelil Urad. Če ista stranka imenuje več zastopnikov, lahko ti ne glede na kakršne koli nasprotne določbe v pooblastilih delujejo združeno ali posamično.

8. Pooblastilo združenja zastopnikov šteje kot pooblastilo za vsakega zastopnika, ki deluje v tem združenju.

Člen 75

Spreminjanje seznama poklicnih zastopnikov

1. V skladu s členom 120(5) Uredbe (EU) 2017/1001, se vpis poklicnega zastopnika samodejno izbriše:

(a) v primeru smrti ali poslovne nesposobnosti poklicnega zastopnika;

(b) če poklicni zastopnik ni več državljan države članice v EGP, razen če izvršni direktor Urada v skladu s členom 120(4)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 odobri izjemo;

- (c) če poklicni zastopnik nima več poslovne enote ali zaposlitve v EGP;
- (d) če poklicni zastopnik v smislu prvega stavka člena 120(2)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 ni več upravičen.
2. Vpis poklicnega zastopnika Urad na lastno pobudo začasno razveljavi, če je začasno razveljavljena njegova upravičenost do zastopanja fizičnih ali pravnih oseb pred Uradom Beneluxa za intelektualno lastnino ali osrednjim uradom za industrijsko lastnino države članice, kot je določeno v prvem stavku člena 120(2)(c) Uredbe (EU) 2017/1001.
3. Če pogoji za izbris ne obstajajo več, se oseba, katere vpis se je izbrisal, na podlagi zahteve in potrdila iz člena 120(3) Uredbe (EU) 2017/1001 ponovno vpiše na seznam poklicnih zastopnikov.
4. Urad Beneluxa za intelektualno lastnino in zadevni osrednji urad za industrijsko lastnino države članice morebitne podatke o pomembnih dogodkih iz odstavka 1 in 2 nemudoma sporočita Uradu.

NASLOV XIV

POSTOPKI ZA MEDNARODNO REGISTRACIJO ZNAMK

Člen 76

Kolektivne in certifikacijske znamke

1. Če se mednarodna prijava, v kateri je imenovana Unija, brez poseganja v člen 193 Uredbe (EU) 2017/1001 in v skladu s členom 194(1) Uredbe (EU) 2017/1001 obravnava kot kolektivna ali certifikacijska znamka EU, se v naslednjih primerih na podlagi člena 33 Izvedbene uredbe (EU) 2018/626 po uradni dolžnosti izda tudi obvestilo o začasni zavrnitvi:
- (a) če obstaja kateri od razlogov za zavrnitev iz člena 76(1) ali (2) Uredbe (EU) 2017/1001 v povezavi z odstavkom 3 navedenega člena ali iz člena 85(1) ali (2) Uredbe (EU) 2017/1001 v povezavi z odstavkom 3 navedenega člena;
- (b) če se uredbe, ki urejajo uporabo znamke, niso predložile v skladu s členom 194(2) Uredbe (EU) 2017/1001.
2. Obvestilo o spremembah uredb, ki v skladu s členoma 79 in 88 Uredbe (EU) 2017/1001 urejajo uporabo znamke, se objavi v Biltenu za blagovne znamke Evropske unije.

Člen 77

Postopek z ugovorom

1. Če se na podlagi člena 196 Uredbe (EU) 2017/1001 vloži ugovor zoper mednarodno registracijo, v kateri je imenovana Unija, obvestilo o ugovoru vsebuje:
- (a) številko mednarodne registracije, zoper katero je vložen ugovor;
- (b) navedbo blaga ali storitev, navedenih v mednarodni registraciji, zoper katere je vložen ugovor;
- (c) ime imetnika mednarodne registracije;
- (d) zahteve iz člena 2(2)(b) do (h) te uredbe.
2. Za namene postopkov z ugovorom, ki zadevajo mednarodne registracije, v katerih je imenovana Unija, se uporabljajo členi 2(1), (3) in (4) ter členi 3 do 10 te uredbe ob upoštevanju naslednjih pogojev:
- (a) vsako sklicevanje na prijavo za registracijo blagovne znamke EU pomeni sklicevanje na mednarodno registracijo;
- (b) vsako sklicevanje na umik prijave za registracijo blagovne znamke EU pomeni sklicevanje na preklic mednarodne registracije za Unijo;
- (c) vsako sklicevanje na prijavitelja pomeni sklicevanje na imetnika mednarodne registracije.

3. Če se ugovor vloži pred iztekom enomesečnega roka iz člena 196(2) Uredbe (EU) 2017/1001, se šteje, da je bil vložen na prvi dan po izteku enomesečnega roka.

4. Če je na podlagi člena 119(2) Uredbe (EU) 2017/1001 obvezno, da je imetnik mednarodne registracije v postopku pred Uradom zastopan, in če imetnik mednarodne registracije v smislu člena 120(1) Uredbe (EU) 2017/1001 še ni imenoval zastopnika, vsebuje sporočilo o ugovoru, ki se posreduje imetniku mednarodne registracije, v skladu s členom 6(1) te uredbe zahtevo za imenovanje zastopnika v smislu člena 120(1) Uredbe (EU) 2017/1001 v roku dveh mesecev po datumu vročitve sporočila.

Če imetnik mednarodne registracije v tem obdobju ne imenuje zastopnika, Urad odloči o zavrnitvi varstva mednarodne registracije.

5. Postopek z ugovorom se ustavi, če se po uradni dolžnosti izda začasna zavrnitev varstva v skladu s členom 193 Uredbe (EU) 2017/1001. Če začasna zavrnitev po uradni dolžnosti privede do dokončne odločitve o zavrnitvi zaščite znamke, Urad postopka ne nadaljuje na sodišču, povrne pristojbino za ugovor in ne odloča o porazdelitvi stroškov.

Člen 78

Uradno obvestilo o začasni zavrnitvi na podlagi ugovora

1. Če se pri Uradu na podlagi člena 196(2) Uredbe (EU) 2017/1001 vloži obvestilo o ugovoru zoper mednarodno registracijo ali če se šteje, da se je ugovor vložil v skladu s členom 77(3) te uredbe, Urad Mednarodnemu uradu Svetovne organizacije za intelektualno lastnino (v nadaljevanju: Mednarodni urad) posreduje obvestilo o začasni zavrnitvi varstva na podlagi ugovora.

2. Obvestilo o začasni zavrnitvi varstva na podlagi ugovora vsebuje:

- (a) številko mednarodne registracije;
- (b) navedbo, da zavrnitev temelji na vložitvi ugovora, skupaj s sklicem na določbe člena 8 Uredbe (EU) 2017/1001, na katere se ugovor opira;
- (c) ime in naslov stranke, ki ugovarja.

3. Če ugovor temelji na prijavi za blagovno znamko ali registraciji, obvestilo iz odstavka 2 vsebuje naslednje navedbe:

- (a) datum vložitve, datum registracije in prednostni datum, če obstaja;
- (b) številko vložitve in registracijsko številko, če nista isti;
- (c) ime in naslov lastnika;
- (d) prikaz znamke;
- (e) seznam blaga ali storitev, na katerih temelji ugovor.

4. Če se začasna zavrnitev nanaša samo na del blaga ali storitev, se to blago ali storitve navedejo v obvestilu iz odstavka 2.

5. Urad obvesti Mednarodni urad:

- (a) če se je začasna zavrnitev na podlagi izida postopka z ugovorom umaknila, o dejstvu, da je znamka v Uniji zaščiten;
- (b) če je po pritožbi na podlagi člena 66 Uredbe (EU) 2017/1001 ali dejanju na podlagi člena 72 Uredbe (EU) 2017/1001 odločba o zavrnitvi zaščite znamke postala dokončna, o dejstvu, da se je zaščita znamke v Uniji zavrnila;
- (c) če zavrnitev iz točke (b) zadeva le del blaga ali storitev, o blagu ali storitvah, za katere je znamka v Uniji zaščiten.

6. Če se na podlagi člena 193(2) Uredbe (EU) 2017/1001 ali odstavka 1 tega člena izda več kot ena začasna zavrnitev za eno mednarodno registracijo, se sporočilo iz odstavka 5 tega člena nanaša na popolno ali delno zavrnitev zaščitne znamke v skladu s členoma 193 in 196 Uredbe (EU) 2017/1001.

Člen 79

Izjava o podelitvi zaščite

1. Če Urad v skladu s členom 193 Uredbe (EU) 2017/1001 ni izdal obvestila o začasni zavrnitvi po uradni dolžnosti ter v roku za ugovor iz člena 196(2) Uredbe (EU) 2017/1001 ni prejel nobenega ugovora in na podlagi vloženih pripomb tretje osebe ni izdal začasne zavrnitve po uradni dolžnosti, pošlje Mednarodnemu uradu izjavo o podelitvi varstva, pri čemer navede, da je znamka v Uniji zaščitena.

2. Za namene člena 189(2) Uredbe (EU) 2017/1001 ima izjava o podelitvi zaščite iz odstavka 1 tega člena isti učinek kot izjava Urada, da je bila zavrnitev umaknjena.

NASLOV XV

KONČNE DOLOČBE

Člen 80

Prehodni ukrepi

Določbe uredb (ES) št. 2868/95 in (ES) št. 216/96 se še naprej uporabljajo za tekoče postopke, v katerih se ta uredba v skladu s členom 82 ne uporablja, do konca teh postopkov.

Člen 81

Razveljavitev

Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1430 se razveljavi.

Člen 82

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Uporablja se od začetka veljavnosti iz odstavka 1 ob upoštevanju naslednjih izjem:
 - (a) členi 2 do 6 se ne uporabljajo za ugovore, vložene pred 1. oktobrom 2017;
 - (b) člena 7 in 8 se ne uporabljata za postopke z ugovorom, pri katerih se je kontradiktorni del začel pred 1. oktobrom 2017;
 - (c) člen 9 se ne uporablja za prekinitve, sprejete pred 1. oktobrom 2017;
 - (d) člen 10 se ne uporablja za zahteve za dokaz o uporabi, vložene pred 1. oktobrom 2017;
 - (e) Naslov III se ne uporablja za zahteve za spremembo, vložene pred 1. oktobrom 2017;
 - (f) členi 12 do 15 se ne uporabljajo za zahteve za razveljavitev ali razglasitev ničnosti ali zahteve za prenos, vložene pred 1. oktobrom 2017;

- (g) člena 16 in 17 se ne uporabljata za postopke, pri katerih se je kontradiktorni del začel pred 1. oktobrom 2017;
- (h) člen 18 se ne uporablja za prekinitve, sprejete pred 1. oktobrom 2017;
- (i) člen 19 se ne uporablja za zahteve za dokaz o uporabi, vložene pred 1. oktobrom 2017;
- (j) Naslov V se ne uporablja za pritožbe, vložene pred 1. oktobrom 2017;
- (k) Naslov VI se ne uporablja za ustne postopke, začete pred 1. oktobrom 2017, ali pisna dokazila, pri katerih se je obdobje predstavitve začelo pred navedenim datumom;
- (l) Naslov VII se ne uporablja za obvestila, poslana pred 1. oktobrom 2017;
- (m) Naslov VIII se ne uporablja za sporočila, prejeta pred 1. oktobrom 2017, in obrazce, ki so bili dani na razpolago pred navedenim datumom;
- (n) Naslov IX se ne uporablja za roke, določene pred 1. oktobrom 2017;
- (o) Naslov X se ne uporablja za razveljavitve odločb, ki so bile sprejete pred 1. oktobrom 2017, ali vpise v register, ki so bili opravljeni pred 1. oktobrom 2017;
- (p) Naslov XI se ne uporablja za prekinitve, ki so jih stranke zahtevale ali ki jih je naložil Urad pred 1. oktobrom 2017;
- (q) Naslov XII se ne uporablja za postopke, ki so bili prekinjeni pred 1. oktobrom 2017;
- (r) člen 73 se ne uporablja za prijave blagovne znamke EU, prejete pred 1. oktobrom 2017;
- (s) člen 74 se ne uporablja za zastopnike, imenovane pred 1. oktobrom 2017;
- (t) člen 75 se ne uporablja za vpise na seznam poklicnih zastopnikov, opravljene pred 1. oktobrom 2017;
- (u) Naslov XIV se ne uporablja za označbe blagovne znamke EU, poslana pred 1. oktobrom 2017.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. marca 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/626**z dne 5. marca 2018****o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta o blagovni znamki Evropske unije ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2017/1431**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije ⁽¹⁾ ter zlasti člena 20(6), člena 31(4), člena 35(2), člena 38(4), člena 39(6), člena 44(5), člena 50(9), člena 51(3), drugega pododstavka člena 54(3), drugega pododstavka člena 55(1), člena 56(8), člena 57(5), člena 75(3), člena 84(3), prvega pododstavka člena 109(2), člena 116(4), člena 117(3), člena 140(6), člena 146(11), drugega pododstavka člena 161(2), člena 184(9), člena 186(2), člena 187(2), člena 192(6), člena 193(8), člena 198(4), člena 202(10) in člena 204(6) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Uredbo Sveta (ES) št. 40/94 ⁽²⁾, ki je bila kodificirana z Uredbo (ES) št. 207/2009, je bil uveden poseben sistem Unije, kjer se varstvo blagovne znamke na ravni Unije pridobi na podlagi prijave Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Urad).
- (2) Z Uredbo (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ so se pooblastila, podeljena Komisiji v skladu z Uredbo (ES) št. 207/2009, uskladila s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Da se zagotovi skladnost z novim pravnim okvirom, ki je posledica navedene uskladitve, sta bili sprejeti Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1430 ⁽⁴⁾ in Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/1431 ⁽⁵⁾.
- (3) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 ⁽⁶⁾ je bila kodificirana z Uredbo (EU) 2017/1001. Zaradi jasnosti in poenostavitve bi morali sklici v Izvedbeni uredbi odražati preštevilčenje členov, ki so rezultat take kodifikacije zadevnega temeljnega akta. Izvedbeno uredbo (EU) 2017/1431 bi bilo zato treba razveljaviti in določbe navedene izvedbene uredbe v tej uredbi določiti s posodobljenimi sklici na Uredbo (EU) 2017/1001.
- (4) Zaradi jasnosti, pravne varnosti in učinkovitosti ter da bi olajšali vložitev prijav blagovnih znamk EU, je bistvenega pomena, da se na jasn in izčrpen način določijo obvezni in neobvezni podatki, ki jih mora vsebovati prijava blagovne znamke EU, pri čemer se je treba izogniti nepotrebnim upravnim bremenom.
- (5) Uredba (EU) 2017/1001 ne zahteva več grafičnega prikaza znamke, če lahko pristojni organi in javnost jasno in natančno ugotovijo, kaj je predmet varstva. Zato je treba za zagotovitev pravne varnosti jasno potrditi, da prikaz opredeljuje natančen predmet izključne pravice, ki jo podeljuje registracija. Prikaz bi po potrebi morala dopolnjevati navedba vrste zadevne znamke. V ustreznih primerih jo lahko dopolnjuje opis znaka. Taka navedba ali opis bi morala biti v skladu s prikazom.

⁽¹⁾ ULL 154, 16.6.2017, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, 14.1.1994, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti ter Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2869/95 o pristojbinah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga (blagovne znamke in modeli) (UL L 341, 24.12.2015, str. 21).

⁽⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1430 z dne 18. maja 2017 o dopolnitvi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Evropske unije in o razveljavitvi uredb Komisije (ES) št. 2868/95 in (ES) št. 216/96 (UL L 205, 8.8.2017, str. 1).

⁽⁵⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/1431 z dne 18. maja 2017 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Evropske unije (UL L 205, 8.8.2017, str. 39).

⁽⁶⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, 24.3.2009, str. 1).

- (6) Da bi zagotovili skladnost postopka vložitve prijave blagovne znamke EU in izboljšali učinkovitost poizvedb za pojasnitev, je primerno določiti splošna načela, ki jih mora izpolnjevati prikaz vseh znamk, ter posebna pravila in zahteve za prikaz določenih vrst blagovnih znamk v skladu s posebno naravo in značilnostmi znamke.
- (7) Uvedba tehničnih alternativ grafičnemu prikazu v skladu z novimi tehnologijami je potrebna zaradi posodobitve, ki naj bi postopek registracije približala tehničnemu razvoju. Obenem bi bilo treba določiti tehnične specifikacije za vložitev prikaza blagovne znamke, vključno z elektronsko vloženi prikazi, da se zagotovi nadaljnja interoperabilnost sistema blagovnih znamk EU s sistemom, uvedenim s Protokolom k Madridskemu sporazumu o mednarodnem registriranju znamk, sprejetemu 27. junija 1989 v Madridu ⁽¹⁾ (Madridski protokol). V skladu z Uredbo (EU) 2017/1001 in zaradi večje prožnosti in hitrejšega prilagajanja tehnološkemu napredku bi bilo treba določitev tehničnih specifikacij za elektronsko vložene znamke prepustiti izvršnemu direktorju Urada.
- (8) Primerno je poenostaviti postopke, da bi se zmanjšala upravna bremena pri vložitvi in obdelavi zahtev za priznanje prednostne pravice in zahtev po prednosti starejše znamke. Tako naj ne bi bilo več treba predložiti overjenih izvodov prejšnje prijave ali registracije. Poleg tega se od Urada v primeru zahteve za priznanje prednostne pravice ne bi več smelo zahtevati, da v spis vključi kopijo prejšnje prijave znamke EU.
- (9) Po odpravi zahteve po grafičnem prikazu znamke je mogoče nekatere vrste znamk prikazati v elektronski obliki, zato njihova objava s konvencionalnimi sredstvi ni več primerna. Da bi se zagotovila objava vseh informacij o prijavi, ki so potrebne zaradi preglednosti in pravne varnosti, bi bilo treba dostop do prikaza znamke prek povezave na elektronski register Urada priznati kot veljavno obliko prikaza znaka za namene objave.
- (10) Iz istih razlogov bi bilo treba Uradu tudi dovoliti, da izdaja potrdila o registraciji, pri čemer se reprodukcija znamke nadomesti z elektronsko povezavo. Za potrdila, izdana po registraciji, in v primeru zahtev, podanih v času, ko so se podatki o registraciji morda spremenili, je poleg tega primerno določiti možnost izdaje posodobljenih različic potrdila, kadar so navedeni relevantni naknadni vnosi v register.
- (11) Praktične izkušnje pri uporabi nekdanje ureditve so razkrile potrebo po pojasnitvi nekaterih določb, zlasti glede delnih prenosov in delnih odpovedi, da se zagotovita jasnost in pravna varnost.
- (12) Da bi zagotovili pravno varnost in obenem ohranili raven prožnosti, je treba določiti minimalno vsebino pravilnikov, ki urejajo uporabo kolektivnih znamk EU in certifikacijskih znamk EU, vloženi v skladu z Uredbo (EU) 2017/1001, da se udeležencem na trgu omogoči, da izkoristijo to novo vrsto varstva znamk.
- (13) Treba bi bilo določiti najvišje stopnje stroškov zastopanja, ki v postopku pred Uradom nastanejo stranki, ki je uspela, ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi, da druga stranka ne more zlorabiti obveznosti kritja stroškov, na primer iz taktičnih razlogov.
- (14) Zaradi učinkovitosti bi bilo Uradu treba dovoliti elektronske publikacije.
- (15) Treba je zagotoviti uspešno in učinkovito izmenjavo informacij med Uradom in organi držav članic v okviru upravnega sodelovanja, pri tem pa ustrezno upoštevati omejitve, ki veljajo za pregled spisov.
- (16) Zahteve glede zahtev za konverzijo bi morale zagotoviti nemoteno in učinkovito povezanost med sistemom znamk EU in nacionalnimi sistemi znamk.
- (17) Zaradi poenostavitve postopka pred Uradom bi bilo treba omogočiti, da se predložitev prevodov omeji na tiste dele dokumentov, ki so relevantni za postopek. Iz istega razloga bi moral biti Urad pooblaščen, da zahteva dokaz, da se prevod ujema z izvirnikom, samo v primeru dvoma.

⁽¹⁾ UL L 296, 14.11.2003, str. 22.

- (18) Zaradi učinkovitosti bi moral nekatere odločitve Urada glede ugovorov ali zahtev za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke EU sprejeti en sam član.
- (19) Zaradi pristopa Unije k Madridskemu protokolu je nujno, da so podrobne zahteve, ki urejajo postopke za mednarodno registracijo znamk, v celoti usklajene s pravili Madridskega protokola.
- (20) Izvedbena uredba (EU) 2017/1431 je nadomestila pravila, prej določena v Uredbi Komisije (ES) št. 2868/95 ⁽¹⁾, ki je bila zato razveljavljena. Ne glede na navedeno razveljavitev bi morale nekatere postopke, začete pred datumom začetka uporabe Izvedbene uredbe (EU) 2017/1431, do njihovega zaključka še naprej urejati posebne določbe Uredbe (ES) št. 2868/95.
- (21) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za izvedbena pravila –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila glede:

- (a) podrobnosti, ki jih mora vsebovati prijava znamke EU, ki se vloži na Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Urad);
- (b) dokumentacije, ki jo je treba predložiti ob zahtevi za priznanje prednostne pravice prejšnje prijave in ob zahtevi po prednosti starejše znamke, ter dokazil, ki jih je treba predložiti ob zahtevi za priznanje razstavne prednostne pravice;
- (c) podrobnosti, ki jih mora vsebovati objava prijave znamke EU;
- (d) vsebine izjave o delitvi prijave, podrobnosti o tem, kako mora Urad takšno izjavo obdelati, ter podrobnosti, ki jih mora vsebovati objava prijave, ki nastane iz delitve;
- (e) vsebine in oblike potrdila o registraciji;
- (f) vsebine izjave o delitvi registracije in podrobnosti o tem, kako mora Urad takšno izjavo obdelati;
- (g) podrobnosti, ki jih morajo vsebovati zahteve za spremembo in za spremembo imena ali naslova;
- (h) vsebine prijave za registracijo prenosa, dokumentacije, potrebne za prenos, in podrobnosti o tem, kako obdelati prijave za delne prenose;
- (i) podrobnosti, ki jih mora vsebovati izjava o odpovedi, in vrste dokumentacije, potrebne za pridobitev soglasja tretje osebe;
- (j) podrobnosti, ki jih morajo vsebovati pravilniki, ki urejajo uporabo kolektivne znamke EU, in tisti, ki urejajo uporabo certifikacijske znamke EU;
- (k) najvišjih stopenj stroškov, ki so potrebni za postopek in so dejansko nastali;
- (l) nekaterih podrobnosti o objavah v Biltenu o znamkah Evropske unije in Uradnem listu Urada;
- (m) podrobnih ureditev glede tega, kako si Urad in organi držav članic medsebojno izmenjujejo informacije in kako dajejo spise na vpogled;
- (n) podrobnosti, ki jih morajo vsebovati zahteve za konverzijo in objava zahteve za konverzijo;
- (o) obsega, v katerem se lahko dokazila v pisnih postopkih pred Uradom predložijo v katerem koli uradnem jeziku Unije, potrebe po zagotovitvi prevoda in zahtevanih standardov za prevode;

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, 15.12.1995, str. 1).

- (p) odločitev, ki jih sprejme en sam član oddelkov za ugovore in oddelka za izbris;
- (q) mednarodne registracije znamk:
 - (i) obrazca, ki se uporabi za vložitev mednarodne prijave;
 - (ii) dejstev in odločb glede ničnosti, o katerih je treba uradno obvestiti Mednarodni urad Svetovne organizacije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Mednarodni urad), in ustreznega časa za tako uradno obvestilo;
 - (iii) podrobnih pogojev glede zahteve za ozemeljsko razširitev, vložene po mednarodni registraciji;
 - (iv) podrobnosti, ki jih mora vsebovati zahteva po prednosti starejše znamke za mednarodno registracijo, in podrobnosti o informacijah, o katerih je treba uradno obvestiti Mednarodni urad;
 - (v) podrobnosti, ki jih mora vsebovati obvestilo o začasni zavrnitvi varstva po uradni dolžnosti, ki se pošlje Mednarodnemu uradu;
 - (vi) podrobnosti, ki jih mora vsebovati dokončna podelitev ali zavrnitev varstva;
 - (vii) podrobnosti, ki jih mora vsebovati uradno obvestilo o ničnosti;
 - (viii) podrobnosti, ki jih morajo vsebovati zahteve za konverzijo mednarodne registracije in objava takšnih zahtev;
 - (ix) podrobnosti, ki jih mora vsebovati prijava za spremembo.

NASLOV II

POSTOPEK PRIJAVE

Člen 2

Vsebina prijave

1. Prijava znamke EU vsebuje:
 - (a) zahtevo za registracijo znamke kot znamke EU;
 - (b) ime in naslov prijavitelja ter državo njegovega stalnega prebivališča oziroma sedeža ali podružnice njegovega podjetja. Imena fizičnih oseb se navedejo s priimkom in imenom. Imena pravnih oseb in subjektov iz člena 3 Uredbe (EU) 2017/1001 se navedejo z njihovim uradnim poimenovanjem in vključujejo pravno obliko subjekta, ki se lahko skrajša na ustaljen način. Navede se lahko tudi nacionalna identifikacijska številka podjetja, če je na voljo. Urad lahko od prijavitelja zahteva, da navede telefonske številke ali druge kontaktne podatke za elektronsko komuniciranje, kot to opredeli izvršni direktor. Za vsakega prijavitelja se načeloma navede le en naslov. Kadar je navedenih več naslovov, se upošteva le prvi navedeni naslov, razen če prijavitelj enega od naslovov označi kot naslov za vročanje. Kadar je Urad že izdal identifikacijsko številko, zadostuje, da prijavitelj navede to številko in ime prijavitelja;
 - (c) seznam blaga in storitev, za katere bo znamka registrirana, v skladu s členom 33(2) Uredbe (EU) 2017/1001. Navedeni seznam se lahko v celoti ali deloma izbere iz podatkovne zbirke sprejemljivih pogojev, ki jo da na voljo Urad;
 - (d) prikaz znamke v skladu s členom 3 te uredbe;
 - (e) kadar prijavitelj imenuje zastopnika, ime in poslovni naslov tega zastopnika ali identifikacijsko številko v skladu s točko (b); kadar ima zastopnik več kot en poslovni naslov ali obstajata dva ali več zastopnikov z različnimi poslovnimi naslovi, se kot naslov za vročanje upošteva le prvi navedeni naslov, razen če se v prijavi označi, kateri naslov naj se uporablja kot naslov za vročanje;
 - (f) kadar se zahteva priznanje prednostne pravice prejšnje prijave v skladu s členom 35 Uredbe (EU) 2017/1001, izjavo v ta namen, v kateri sta navedena datum, na katerega je bila vložena prejšnja prijava, in država, v kateri ali za katero je bila vložena;
 - (g) kadar se zahteva priznanje razstavne prednostne pravice v skladu s členom 38 Uredbe (EU) 2017/1001, izjavo v ta namen, v kateri sta navedena ime razstave in datum prve razstavitve blaga ali storitev;

- (h) kadar se v skladu s členom 39(1) Uredbe (EU) 2017/1001 skupaj s prijavo zahteva prednost glede na eno ali več prejšnjih znamk, registriranih v državi članici, vključno z znamko, registrirano v državah Beneluxa ali po mednarodnih sporazumih z učinkom v državi članici, izjavo v ta namen, v kateri so navedeni država članica ali države članice, v katerih ali za katere je prejšnja znamka registrirana, datum, od katerega je zadevna registracija veljala, številka zadevne registracije ter blago ali storitve, za katere je znamka registrirana. Tako izjavo je mogoče podati tudi v obdobju iz člena 39(2) Uredbe (EU) 2017/1001;
 - (i) kadar je primerno, izjavo, da gre za prijavo registracije kolektivne znamke EU v skladu s členom 74 Uredbe (EU) 2017/1001 ali registracije certifikacijske znamke EU v skladu s členom 83 Uredbe (EU) 2017/1001;
 - (j) navedbo jezika, v katerem je prijava vložena, in drugega jezika v skladu s členom 146(3) Uredbe (EU) 2017/1001;
 - (k) podpis prijavitelja ali zastopnika prijavitelja v skladu s členom 63(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 ⁽¹⁾;
 - (l) kadar je primerno, zahtevo za poročilo o poizvedbi iz člena 43(1) ali (2) Uredbe (EU) 2017/1001.
2. Prijava lahko vsebuje zahtevo, da je znak z uporabo pridobil razlikovalni učinek v smislu člena 7(3) Uredbe (EU) 2017/1001, ter navedbo, ali je ta zahteva mišljena kot glavna ali pomožna. Tako zahtevo je mogoče podati tudi v obdobju iz drugega stavka člena 42(2) Uredbe (EU) 2017/1001.
3. Prijava kolektivne znamke EU ali certifikacijske znamke EU lahko vsebuje pravilnik o uporabi znamke. Kadar prijava takega pravilnika ne vsebuje, se pravilnik predloži v obdobju iz člena 75(1) in člena 84(1) Uredbe (EU) 2017/1001.
4. Če je prijaviteljev več, se v prijavi lahko eden od prijaviteljev ali zastopnikov imenuje kot skupni zastopnik.

Člen 3

Prikaz znamke

1. Znamka se prikaže v kakršni koli ustrezni obliki, pri kateri se uporabi splošno dostopna tehnologija, pod pogojem, da jo je v registru mogoče reproducirati na jasen, natančen, samozadosten, zlahka dostopen, razumljiv, trajen in objektivni način, tako da lahko pristojni organi in javnost jasno in natančno ugotovijo predmet varstva, ki se zagotovi njenemu imetniku.
2. Prikaz znamke opredeljuje predmet registracije. Kadar je prikazu priložen opis v skladu z odstavkom 3(d), (e), (f)(ii), (h) ali odstavkom 4, se opis ujema s prikazom in ne razširja njegovega obsega.
3. Kadar se prijava nanaša na vrste znamk, navedene v točkah (a) do (j), vsebuje navedbo v ta namen. Brez poseganja v odstavka 1 in 2 se vrsta znamke in njen prikaz ujemata med seboj, kot sledi:
 - (a) v primeru znamke, sestavljene izključno iz besed ali črk, števil, drugih standardnih tipografskih znakov ali kombinacije le-teh (besedna znamka), se znamka prikaže s predložitvijo reprodukcije znaka v navadni pisavi in razporeditvi, brez kakršnih koli grafičnih potez ali barve;
 - (b) v primeru znamke, pri kateri se uporabijo nestandardni znaki, stilizacija ali razporeditev znakov ali grafična poteza ali barva (figurativna znamka), vključno z znamkami, ki jih sestavljajo izključno figurativni elementi ali kombinacija besednih in figurativnih elementov, se znamka prikaže s predložitvijo reprodukcije znaka, ki prikazuje vse njegove elemente ter barve, kadar je primerno;

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/625 z dne 5. marca 2018 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta o blagovni znamki Evropske unije ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2017/1430 (UL L 104, 24.4.2018, str. 1).

- (c) v primeru znamke, ki je sestavljena iz tridimenzionalne oblike ali jo zajema, vključno s posodo, embalažo, samim proizvodom ali njihovim videzom (oblikovna znamka), se znamka prikaže s predložitvijo grafične reprodukcije oblike, vključno z računalniško ustvarjenimi slikami, ali fotografske reprodukcije. Grafična ali fotografska reprodukcija lahko vsebuje različne poglede. Kadar se prikaz ne predloži elektronsko, lahko vsebuje do šest različnih pogledov;
- (d) v primeru znamke, ki je sestavljena iz posebnega načina, na katerega je znamka nameščena ali pritrjena na blago (pozicijska znamka), se znamka prikaže s predložitvijo reprodukcije, ki ustrezno opredeljuje položaj, velikost in razmerje znamke glede na zadevno blago. Elementi, ki ne spadajo v predmet registracije, se vizualno ločijo, najbolje s prekinjenimi ali pikčastimi črtami. Prikazu mora biti priložen opis s podrobnostmi o tem, kako je znak pritrjen na blago;
- (e) v primeru znamke, ki je sestavljena izključno iz niza elementov, ki se redno ponavljajo (znamka z vzorcem), se znamka prikaže s predložitvijo reprodukcije, ki prikazuje vzorec ponavljanja. Prikazu je lahko priložen opis s podrobnostmi o tem, kako se njegovi elementi redno ponavljajo;
- (f) v primeru barvne znamke,
 - (i) kadar je znamka sestavljena izključno iz ene barve brez robov, se znamka prikaže s predložitvijo reprodukcije barve in navedbo te barve s splošno priznano barvno kodo;
 - (ii) kadar je znamka sestavljena izključno iz kombinacije barv brez robov, se znamka prikaže s predložitvijo reprodukcije, ki prikazuje sistematično razporeditev barvne kombinacije na enoten, vnaprej določen način, in navedbo te barve s splošno priznano barvno kodo. Lahko se doda tudi opis sistematične razporeditve barv;
- (g) v primeru znamke, ki je sestavljena izključno iz zvoka ali kombinacije zvokov (zvočna znamka), se znamka prikaže s predložitvijo zvočne datoteke, ki reproducira zvok, ali z natančnim prikazom zvoka v notnem zapisu;
- (h) v primeru znamke, ki je sestavljena iz gibanja ali spremembe položaja elementov znamke ali ju zajema (znamka gibanja), se znamka prikaže s predložitvijo video datoteke ali vrsto zaporednih mirujočih slik, ki prikazujejo gibanje ali spremembo položaja. Kadar se uporabijo mirujoče slike, so te lahko oštevilčene ali jih spremlja opis, ki pojasnjuje zaporedje;
- (i) v primeru znamke, ki je sestavljena iz kombinacije slike in zvoka ali jo zajema (multimedijska znamka), se znamka prikaže s predložitvijo zvočno-vizualne datoteke, ki vsebuje kombinacijo slike in zvoka;
- (j) v primeru znamke, ki je sestavljena iz elementov s holografskimi značilnostmi (holografska znamka), se znamka prikaže s predložitvijo video datoteke ali grafične ali fotografske reprodukcije, ki vsebuje poglede, ki so potrebni za zadovoljivo opredelitev holografskega učinka v celoti.

4. Kadar znamka ni zajeta v nobeni od vrst iz odstavka 3, njen prikaz izpolnjuje standarde iz odstavka 1 in ga lahko spremlja opis.

5. Kadar je prikaz predložen elektronsko, lahko izvršni direktor Urada določi formate in velikost elektronske datoteke ter vse druge ustrezne tehnične specifikacije.

6. Kadar prikaz ni predložen elektronsko, se znamka reproducira na enem listu papirja, ločenem od lista, na katerem je besedilo prijave. List, na katerem je znamka reproducirana, vsebuje vse relevantne poglede ali slike in ni večji od velikosti DIN A4 (višina 29,7 cm, širina 21 cm). Povsod mora biti rob, širok vsaj 2,5 cm.

7. Če pravilna orientacija znamke ni razvidna, se navede z dodajanjem besede „zgoraj“ pri vsaki reprodukciji.

8. Reprodukcija znamke je take kvalitete, da jo je mogoče:

(a) zmanjšati na velikost s širino najmanj 8 cm in višino najmanj 8 cm ali

(b) povečati na velikost s širino največ 8 cm in višino največ 8 cm.

9. Vložitev vzorca ali primerka ne pomeni ustreznega prikaza znamke.

Člen 4

Zahteva za priznanje prednostne pravice

1. Če se skupaj s prijavo zahteva priznanje prednostne pravice ene ali več prejšnjih prijav v skladu s členom 35 Uredbe (EU) 2017/1001, prijavitelj navede številko spisa prejšnje prijave in vloži kopijo v treh mesecih od datuma vložitve. Na kopiji je naveden datum vložitve prejšnje prijave.
2. Če jezik prejšnje prijave, za katero se zahteva prednostna pravica, ni eden od jezikov Urada, mu prijavitelj, če to zahteva Urad, predloži prevod prejšnje prijave v jezik Urada, ki se uporablja kot prvi ali drugi jezik prijave, v roku, ki ga določi Urad.
3. Odstavka 1 in 2 se smiselno uporabljata, kadar se zahteva za priznanje prednostne pravice nanaša na eno ali več prejšnjih prijav.

Člen 5

Razstavna prednostna pravica

Če se v skladu s členom 38(1) Uredbe (EU) 2017/1001 skupaj s prijavo zahteva razstavna prednostna pravica, prijavitelj v treh mesecih od datuma vložitve vloži potrdilo, ki ga na razstavi izda organ, odgovoren za varstvo industrijske lastnine na razstavi. To potrdilo jamči, da se je znamka uporabljala za blago ali storitve, na katere se nanaša zahteva. Naveden je tudi datum začetka razstave in datum prve javne uporabe, če se razlikuje od datuma začetka razstave. Potrdilo spremlja navedba dejanske uporabe znamke, ki jo organ ustrezno potrdi.

Člen 6

Zahteva po prednosti starejše nacionalne znamke pred registracijo znamke EU

Če se v skladu s členom 39(2) Uredbe (EU) 2017/1001 zahteva prednost prejšnje registrirane znamke, kot je navedeno v členu 39(1) Uredbe (EU) 2017/1001, prijavitelj predloži kopijo zadevne registracije v treh mesecih po tem, ko je Urad prejel zahtevo po prednosti prejšnje znamke.

Člen 7

Vsebina objave prijave

Objava prijave vsebuje:

- (a) ime in naslov prijavitelja;
- (b) kadar je primerno, ime in poslovni naslov zastopnika, ki ga imenuje prijavitelj in ki ni zastopnik iz prvega stavka člena 119(3) Uredbe (EU) 2017/1001. Kadar je več zastopnikov z istim poslovnim naslovom, se objavi le ime in poslovni naslov prvega imenovanega zastopnika, sledi pa izraz „in drugi“. Kadar sta navedena dva ali več zastopnikov z različnimi poslovnimi naslovi, se objavi samo naslov za vročanje, določen v skladu s členom 2(1)(e) te uredbe. Kadar je v skladu s členom 74(8) Delegirane uredbe (EU) 2018/625 imenovano združenje zastopnikov, se objavi le ime in poslovni naslov združenja;
- (c) prikaz znamke skupaj z elementi in opisi iz člena 3, kadar je primerno. Kadar je prikaz predložen v obliki elektronske datoteke, se da na voljo z elektronsko povezavo do navedene datoteke;
- (d) seznam blaga ali storitev, ki so razvrščene po razredih Nicejske klasifikacije, pri čemer pred vsako skupino stoji številka razreda klasifikacije, v katero spada ta skupina blaga ali storitev, vsaka skupina pa je predstavljena po vrstnem redu razredov po tej klasifikaciji;
- (e) datum vložitve prijave in številka spisa;
- (f) kadar je primerno, podatke o zahtevi za priznanje prednostne pravice, ki jo vloži prijavitelj v skladu s členom 35 Uredbe (EU) 2017/1001;

- (g) kadar je primerno, podatke o zahtevi za priznanje razstavne prednostne pravice, ki jo vloži prijavitelj v skladu s členom 38 Uredbe (EU) 2017/1001;
- (h) kadar je primerno, podatke o zahtevi za priznanje prednosti starejše znamke, ki jo vloži prijavitelj v skladu s členom 39 Uredbe (EU) 2017/1001;
- (i) kadar je primerno, izjavo v skladu s členom 7(3) Uredbe (EU) 2017/1001, da je znamka z uporabo pridobila razlikovalni učinek za blago ali storitve, za katere se zahteva registracija;
- (j) kadar je primerno, izjavo, da gre za prijavo kolektivne znamke EU ali certifikacijske znamke EU;
- (k) navedbo jezika, v katerem je bila prijava vložena, in drugega jezika, ki ga prijavitelj navede v skladu s členom 146(3) Uredbe (EU) 2017/1001;
- (l) kadar je primerno, izjavo, da prijava izhaja iz spremembe mednarodne registracije, v kateri je v skladu s členom 204(2) Uredbe (EU) 2017/1001 imenovana Unija, skupaj z datumom mednarodne registracije v skladu s členom 3(4) Madridskega protokola ali datumom, na katerega je bila po mednarodni registraciji v mednarodni register vpisana ozemeljska razširitev na Unijo v skladu s členom 3ter(2) Madridskega protokola in, kadar je primerno, datumom prednostne pravice mednarodne registracije.

Člen 8

Delitev prijave

1. Izjava o delitvi prijave v skladu s členom 50 Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:
 - (a) številko spisa prijave;
 - (b) ime in naslov prijavitelja v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;
 - (c) seznam blaga ali storitev, ki so predmet prijave, ki nastane iz delitve, ali da se doseže delitev v več kot eno prijavo, nastalo iz delitve, seznam blaga in storitev za vsako prijavo, nastalo iz delitve;
 - (d) seznam blaga ali storitev, ki naj bi ostale v prvotni prijavi.
2. Urad odpre ločen spis za vsako prijavo, nastalo iz delitve, ki vsebuje popolno kopijo spisa prvotne prijave, vključno z izjavo o delitvi in zadevnimi dopisi. Urad vsaki prijavi, nastali iz delitve, dodeli novo številko prijave.
3. Objava vsake prijave, nastale iz delitve, vsebuje navedbe in elemente iz člena 7.

NASLOV III

POSTOPEK REGISTRACIJE

Člen 9

Potrdilo o registraciji

Potrdilo o registraciji, izdano v skladu s členom 51(2) Uredbe (EU) 2017/1001, vsebuje vpise v register iz člena 111(2) Uredbe (EU) 2017/1001 in izjavo, ki potrjuje, da so ti vpisi vneseni v register. Kadar je prikaz znamke predložen v obliki elektronske datoteke, se zadevni vpis da na voljo z elektronsko povezavo do navedene datoteke. Kadar je primerno, se potrdilo dopolni z izpisom, ki prikazuje vse vpise, ki jih je treba vnesti v register v skladu s členom 111(3) Uredbe (EU) 2017/1001, in izjavo, ki potrjuje, da so ti vpisi vneseni v register.

Člen 10

Vsebina zahteve za spremembo registracije

Zahteva za spremembo registracije v skladu s členom 54(2) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:

- (a) registracijsko številko znamke EU;

- (b) ime in naslov imetnika znamke EU v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;
- (c) oznako elementa v prikazu znamke EU, ki naj se spremeni, in ta element v spremenjeni različici v skladu s členom 54(3) Uredbe (EU) 2017/1001;
- (d) prikaz spremenjene znamke EU v skladu s členom 3 te uredbe.

Člen 11

Izjava o delitvi registracije

1. Izjava o delitvi registracije v skladu s členom 56(1) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:
 - (a) registracijsko številko znamke EU;
 - (b) ime in naslov imetnika znamke EU v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;
 - (c) seznam blaga ali storitev, ki naj bi sestavljale registracijo, ki je nastala iz delitve, ali da se doseže delitev v več kot eno registracijo, nastalo iz delitve, seznam blaga ali storitev za vsako registracijo, nastalo iz delitve;
 - (d) seznam blaga ali storitev, ki naj bi ostali v prvotni registraciji.
2. Urad odpre ločen spis za registracijo, nastalo iz delitve, ki vsebuje popolno kopijo spisa prvotne registracije, vključno z izjavo o delitvi in zadevnimi dopisi. Urad dodeli registraciji, nastali iz delitve, novo registracijsko številko.

Člen 12

Vsebina zahteve za spremembo imena ali naslova imetnika znamke EU ali prijavitelja znamke EU

Zahteva za spremembo imena ali naslova imetnika registrirane znamke EU v skladu s členom 55(1) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:

- (a) registracijsko številko znamke EU;
- (b) ime in naslov imetnika znamke EU, kot sta vpisana v register, razen če je Urad imetniku že dodelil identifikacijsko številko; v tem primeru zadostuje, da prijavitelj navede to številko in ime imetnika;
- (c) navedbo novega imena ali naslova imetnika znamke EU v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe.

Točki (b) in (c) prvega pododstavka se smiselno uporabljata za namene zahteve za spremembo imena ali naslova prijavitelja znamke EU. Taka zahteva vsebuje tudi številko prijave.

NASLOV IV

PRENOS

Člen 13

Prijava za registracijo prenosa

1. Prijava za registracijo prenosa na podlagi člena 20(5) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:
 - (a) registracijsko številko znamke EU;
 - (b) podatke o novem imetniku v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;
 - (c) če v prenosu ni zajeto vse registrirano blago ali storitve, podatke o registriranem blagu ali storitvah, na katere se prenos nanaša;
 - (d) dokaze, ki ustrezno dokazujejo prenos v skladu s členom 20(2) in (3) Uredbe (EU) 2017/1001;
 - (e) kadar je primerno, ime in poslovni naslov zastopnika novega imetnika, ki se določi v skladu s členom 2(1)(e) te uredbe.
2. Točke (b) do (e) odstavka 1 se smiselno uporabljajo za namene prijave za vpis prenosa prijave znamke EU.

3. Za namene odstavka 1(d) zadosten dokaz o prenosu pomeni:
 - (a) podpis prijave za registracijo prenosa s strani registriranega imetnika ali njegovega zastopnika ter pravnega naslednika ali njegovega zastopnika;
 - (b) če prijavo predloži registrirani imetnik ali njegov zastopnik, izjavo, ki jo je podpisal pravni naslednik ali njegov zastopnik, da se strinja z registracijo prenosa;
 - (c) če prijavo za registracijo vloži pravni naslednik, izjavo, ki jo je podpisal registrirani imetnik ali njegov zastopnik, da se registrirani imetnik strinja z registracijo pravnega naslednika;
 - (d) podpis izpolnjenega obrazca o prenosu ali dokumenta, kot določeno v členu 65(1)(e) Delegirane uredbe (EU) 2018/625, s strani registriranega imetnika ali njegovega zastopnika ter pravnega naslednika ali njegovega zastopnika.

Člen 14

Obravnava prijav za delni prenos

1. Če se prijava za registracijo prenosa nanaša le na nekatero blago ali storitve, za katere je znamka registrirana, prijavitelj razporedi blago ali storitve v prvotni registraciji med preostalo registracijo in prijavo za delni prenos, tako da se blago ali storitve v preostali registraciji in novi registraciji ne prekrivajo.
2. Urad odpre za novo registracijo nov spis, sestavljen iz popolne kopije spisa o prvotni registraciji, vključno s prijavo za registracijo delnega prenosa in zadevnimi dopisi. Urad novi registraciji dodeli tudi novo registrsko številko.
3. Odstavka 1 in 2 se smiselno uporabljata za namene prijave za vpis prenosa prijave znamke EU. Urad novi prijavi znamke EU dodeli novo številko prijave.

NASLOV V

ODPOVED

Člen 15

Odpoved

1. Izjava o odpovedi v skladu s členom 57(2) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:
 - (a) registracijsko številko znamke EU;
 - (b) ime in naslov imetnika v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;
 - (c) kadar se odpoved prijavlja le za nekatero blago ali storitve, za katere je znamka registrirana, navedbo blaga ali storitev, za katere znamka ostaja registrirana.
2. Kadar je v register vnesena pravica tretje osebe v zvezi z znamko EU, je izjava o pristanku na odpoved, ki jo podpiše imetnik navedene pravice ali njegov zastopnik, zadosten dokaz o privolitvi tretje osebe v odpoved.

NASLOV VI

KOLEKTIVNE ZNAMKE IN CERTIFIKACIJSKE ZNAMKE EU

Člen 16

Vsebina pravilnika o uporabi kolektivnih znamk EU

Pravilnik iz člena 75(1) Uredbe (EU) 2017/1001, ki ureja kolektivne znamke EU, določa:

- (a) ime prijavitelja;
- (b) namen združenja ali namen, za katerega je ustanovljena pravna oseba javnega prava;
- (c) organe, pooblaščenec za zastopanje združenja ali pravne osebe javnega prava;
- (d) v primeru združenja pogoje za članstvo;

- (e) prikaz kolektivne znamke EU;
- (f) osebe, pooblašene za uporabo kolektivne znamke EU;
- (g) kadar je primerno, pogoje, ki urejajo uporabo kolektivne znamke EU, vključno s sankcijami;
- (h) blago ali storitve, ki jih zajema kolektivna znamka EU, vključno, kadar je primerno, z morebitnimi omejitvami, uvedenimi kot posledica uporabe člena 7(1)(j), (k) ali (l) Uredbe (EU) 2017/1001;
- (i) kadar je primerno, pooblastilo iz drugega stavka člena 75(2) Uredbe (EU) 2017/1001.

Člen 17

Vsebina pravilnika o uporabi certifikacijskih znamk EU

Pravilnik iz člena 84 Uredbe (EU) 2017/1001, ki ureja certifikacijske znamke EU, določa:

- (a) ime prijavitelja;
- (b) izjavo, da prijavitelj izpolnjuje zahteve iz člena 83(2) Uredbe (EU) 2017/1001;
- (c) prikaz certifikacijske znamke EU;
- (d) blago ali storitve, ki jih zajema certifikacijska znamka EU;
- (e) značilnosti blaga ali storitev, ki se certificirajo s certifikacijsko znamko EU, kot so na primer material, način proizvodnje blaga ali opravljanja storitev, kakovost ali natančnost;
- (f) pogoje, ki urejajo uporabo certifikacijske znamke EU, vključno s sankcijami;
- (g) osebe, pooblašene za uporabo certifikacijske znamke EU;
- (h) način, na katerega bo certifikacijski organ preverjal navedene značilnosti in nadziral uporabo certifikacijske znamke EU.

NASLOV VII

STROŠKI

Člen 18

Najvišje stopnje za stroške

1. Stroške iz prvega pododstavka člena 109(2) Uredbe (EU) 2017/1001 nosi stranka, ki izgubi, na podlagi naslednjih najvišjih stopenj:

- (a) če uspešna stranka ni zastopana, potne stroške in stroške bivanja navedene stranke za eno osebo za pot tja in nazaj od stalnega prebivališča ali poslovne enote do mesta, kjer poteka ustni postopek na podlagi člena 49 Delegirane uredbe (EU) 2018/625, kot sledi:
 - (i) stroške potovanja z železnico v prvem razredu, vključno z običajnimi prevoznimi dodatki, če skupna razdalja po železnici ne presega 800 km, ali stroške letalske vozovnice v turističnem razredu, če skupna razdalja po železnici presega 800 km ali pot prečka morje;
 - (ii) stroške bivanja, kot je določeno v členu 13 Priloge VII h Kadrovskim predpisom za uradnike Unije in Pogojem za zaposlitev drugih uslužbencev Unije, določenim v Uredbi Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 ⁽¹⁾;
- (b) potne stroške zastopnikov v skladu s členom 120(1) Uredbe (EU) 2017/1001 v skladu s stopnjami, določenimi v točki (a)(i) tega odstavka;
- (c) stroške zastopanja v smislu člena 120(1) Uredbe (EU) 2017/1001 uspešne stranke, kot sledi:
 - (i) v postopkih ugovora: 300 EUR;

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in Pogojem za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter o uvedbi posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za uradnike Komisije (UL L 56, 4.3.1968, str. 1).

- (ii) v postopkih v zvezi s razveljavitvijo ali ničnostjo znamke EU: 450 EUR;
 - (iii) v postopkih pritožbe: 550 EUR;
 - (iv) kadar so potekali ustni postopki, na katere so bile stranke pozvane v skladu s členom 49 Delegirane uredbe (EU) 2018/625, se znesek iz točk (i), (ii) ali (iii) poveča za 400 EUR.
2. Kadar je v prijavi ali registraciji več prijaviteljev ali imetnikov znamke EU ali je več strank, ki ugovarjajo, ali vložnikov zahteve za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti, ki so skupno vložili ugovor ali zahtevo za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti, stranka, ki izgubi, nosi stroške iz odstavka 1(a) samo za eno tako osebo.
3. Kadar uspešno stranko zastopa več kot en zastopnik v smislu člena 120(1) Uredbe (EU) 2017/1001, stranka, ki izgubi, krije stroške iz odstavka 1(b) in (c) tega člena samo za eno tako osebo.
4. Stranka, ki izgubi, ni dolžna uspešni stranki povrniti nobenih stroškov, izdatkov in pristojbin v zvezi s postopki pred Uradom, razen tistih iz odstavkov 1, 2 in 3.

NASLOV VIII

PERIODIČNE OBJAVE

Člen 19

Periodične objave

1. Kjer so podatki objavljeni v Biltenu o znamkah Evropske unije v skladu z Uredbo (EU) 2017/1001, Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/625 ali to uredbo, se datum izdaje na Biltenu o znamkah Evropske unije šteje za datum objave podatkov.
2. Če vpisi v zvezi z registracijo znamke ne vsebujejo sprememb v primerjavi z objavo prijave, se objava takih vpisov opravi s sklicevanjem na podatke, zajete v objavi prijave.
3. Urad lahko prek elektronskih sredstev javnosti omogoči dostop do izdaj svojega Uradnega lista.

NASLOV IX

UPRAVNO SODELOVANJE

Člen 20

Izmenjava informacij med Uradom in organi držav članic

1. Brez poseganja v člen 152 Uredbe (EU) 2017/1001 si Urad in glavni uradi za industrijsko lastnino držav članic, vključno z Uradom Beneluksa za intelektualno lastnino, na zahtevo posredujejo ustrezne informacije o vlaganju prijav znamke EU ali nacionalnih znamk ter o postopkih v zvezi s temi prijavi in znamkami, ki so posledično registrirane.

2. Urad in sodišča ali organi držav članic si izmenjujejo informacije za namene Uredbe (EU) 2017/1001 neposredno ali prek glavnih uradov za industrijsko lastnino držav članic.
3. Izdatki za posredovanje informacij iz odstavkov 1 in 2 bremenijo organ, ki posredovanje izvaja. Tako posredovanje informacij je oproščeno pristojbin.

Člen 21

Dajanje spisov na voljo za pregled

1. Pri pregledu spisov v zvezi z znamko EU ali registriranimi znamkami EU sodišča ali organi držav članic pregledajo izvorne dokumente ali njihove kopije ali tehnične načine shranjevanja, če se spisi shranjujejo na ta način.
2. Urad ob posredovanju spisov v zvezi s prijavljenimi ali registriranimi znamkami EU ali njihovih kopij sodiščem ali državnim tožilstvom držav članic navede omejitve, ki veljajo za pregled navedenih spisov v skladu s členom 114 Uredbe (EU) 2017/1001.
3. Sodišča ali državna tožilstva držav članic lahko med postopkom, ki poteka pri njih, predložijo v pregled tretjim strankam spise ali njihove kopije, ki jih je predložil Urad. Za tak pregled velja člen 114 Uredbe (EU) 2017/1001.

NASLOV X

KONVERZIJA

Člen 22

Vsebina zahteve za konverzijo

Zahteva za konverzijo prijave znamke EU ali registrirane znamke EU v prijavo nacionalne znamke v skladu s členom 139 Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:

- (a) ime in naslov prijavitelja za konverzijo v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;
- (b) številko vložitve prijave znamke EU ali registracijsko številko znamke EU;
- (c) navedbo razlogov za konverzijo v skladu s členom 139(1)(a) ali (b) Uredbe (EU) 2017/1001;
- (d) navedbo države članice ali držav članic, za katere se zahteva konverzija;
- (e) kadar se zahteva ne nanaša na vse blago ali storitve, za katere je bila vložena prijava ali registrirana znamka EU, navedbo blaga ali storitev, za katere se zahteva konverzija, in če se konverzija zahteva za več kot eno državo članico in seznam blaga ali storitev ni enak za vse države članice, navedbo ustreznega blaga ali storitev za vsako državo članico;
- (f) kadar se zahteva konverzija v skladu s členom 139(6) Uredbe (EU) 2017/1001 z utemeljitvijo, da je znamka EU prenehala veljati zaradi odločbe sodišča za znamke EU, navedbo datuma, na katerega je ta odločba postala pravno močna, in kopijo te odločbe, ki je lahko predložena v jeziku, v katerem je bila izdana odločba.

Člen 23

Vsebina objave zahteve za konverzijo

Objava zahteve za konverzijo v skladu s členom 140(2) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:

- (a) številko vložitve ali registracijsko številko znamke EU, za katero se zahteva konverzija;
- (b) sklic na predhodno objavo zahteve ali registracije v Biltenu o znamkah Evropske unije;
- (c) navedbo države članice ali držav članic, za katere se zahteva konverzija;
- (d) kadar se zahteva ne nanaša na vse blago in storitve, za katere je bila vložena prijava ali registrirana znamka EU, navedbo blaga ali storitev, za katere se zahteva konverzija;

- (e) kadar se konverzija zahteva za več kot eno državo članico in seznam blaga ali storitev ni enak za vse države članice, navedbo ustreznega blaga ali storitev za vsako državo članico;
- (f) datum vložitve zahteve za konverzijo.

NASLOV XI

JEZIKI

Člen 24

Vložitev dokazil v pisnih postopkih

Razen če ni drugače določeno v tej uredbi ali v Delegirani uredbi (EU) 2018/625, se dokazila, ki se uporabijo v pisnih postopkih pred Uradom, lahko vložijo v katerem koli uradnem jeziku Unije. Če jezik dokazil ni jezik postopka, kakor je določeno v skladu s členom 146 Uredbe (EU) 2017/1001, lahko Urad na lastno pobudo ali na utemeljeno zahtevo druge stranke zahteva prevod v roku, ki ga sam določi, v tem jeziku.

Člen 25

Standard prevodov

1. Kadar je treba pri Uradu vložiti prevod dokumenta, je prevod istoveten z dokumentom, na katerega se nanaša, ter po zgradbi in vsebini ustreza izvirnemu dokumentu. Kadar je stranka navedla, da so pomembni samo deli dokumenta, je lahko prevod omejen na te dele.
2. Razen če ni drugače določeno v Uredbi (EU) 2017/1001, Delegirani uredbi (EU) 2018/625 ali v tej uredbi, se za dokument, za katerega je treba vložiti prevod, šteje, da ga Urad ni prejel, v naslednjih primerih:
 - (a) kadar Urad prevod prejme po preteku ustreznega roka za predložitev izvirnega dokumenta ali prevoda;
 - (b) kadar potrdilo iz člena 26 te uredbe ni vloženo v roku, ki ga določi Urad.

Člen 26

Pravna verodostojnost prevodov

Če ni dokazano nasprotno ali ni navedb o nasprotnem, Urad domneva, da prevod ustreza izvirnemu besedilu. V primeru dvoma Urad lahko zahteva, da se v določenem obdobju vloži potrdilo, da se prevod ujema z izvirnim besedilom.

NASLOV XII

ORGANIZACIJA URADA

Člen 27

Odločbe oddelka za ugovore ali oddelka za izbris, ki jih sprejme en sam član

V skladu s členom 161(2) ali členom 163(2) Uredbe (EU) 2017/1001 en sam član oddelka za ugovore ali oddelka za izbris sprejme naslednje vrste odločb:

- (a) odločbe o porazdelitvi stroškov;
- (b) odločbe o določitvi stroškov, ki jih je treba plačati, v skladu s prvim stavkom člena 109(7) Uredbe (EU) 2017/1001;
- (c) odločbe o prekinitvi postopka ali odločbe o potrditvi, da meritorna odločitev ni potrebna;

- (d) odločbe, da se ugovor zavrže kot nedopusten pred pretekom roka iz člena 6(1) Delegirane uredbe (EU) 2018/625;
- (e) odločbe o ustavitvi postopka;
- (f) odločbe o združitvi ali razdružitvi več ugovorov v skladu s členom 9(1) Delegirane uredbe (EU) 2018/625.

NASLOV XIII

POSTOPKI ZA MEDNARODNO REGISTRACIJO ZNAMK

Člen 28

Obrazec, ki se uporabi za vložitev mednarodne prijave

Obrazec Urada za vložitev mednarodne prijave, kot je določeno v členu 184(1) Uredbe (EU) 2017/1001, vsebuje vse elemente uradnega obrazca Mednarodnega urada. Prijavitelji lahko uporabijo tudi uradni obrazec Mednarodnega urada.

Člen 29

Dejstva in odločbe o ničnosti, o katerih je treba obvestiti Mednarodni urad

1. Urad v petih letih od datuma mednarodne registracije obvesti Mednarodni urad v naslednjih primerih:
 - (a) kadar je bila prijava znamke EU, na kateri temelji mednarodna registracija, umaknjena ali se šteje za umaknjeno ali je bila na podlagi dokončne odločbe zavržena v zvezi z vsem ali nekaterim blagom ali storitvami, navedenimi v mednarodni registraciji;
 - (b) kadar je znamka EU, na kateri temelji mednarodna registracija, prenehala veljati zaradi odpovedi, veljavnost znamke ni bila podaljšana, je bila znamka razveljavljena ali jo je Urad z dokončno odločbo razglasil za nično ali jo je razglasilo za nično sodišče za znamke EU na podlagi nasprotne tožbe v postopku za ugotavljanje kršitev v zvezi z vsem ali nekaterim blagom ali storitvami, navedenimi v mednarodni registraciji;
 - (c) kadar je bila prijava znamke EU ali znamka EU, na kateri temelji mednarodna registracija, razdeljena v dve prijavi ali registraciji.
2. Obvestilo iz odstavka 1 vključuje:
 - (a) številko mednarodne registracije;
 - (b) ime imetnika mednarodne registracije;
 - (c) dejstva in odločitve, ki vplivajo na osnovno prijavo ali registracijo, ter dan začetka veljavnosti navedenih dejstev ali odločitev;
 - (d) v primeru iz odstavka 1(a) ali (b) zahtevo za izbris mednarodne registracije;
 - (e) kadar dejanje iz odstavka 1(a) ali (b) vpliva na osnovno prijavo ali osnovno registracijo samo, kar zadeva nekatero blago ali storitve, navedbo zadevnega blaga ali storitev ali blaga ali storitev, na katere ne vpliva;
 - (f) v primeru iz odstavka 1(c) številko vsake prijave znamke EU ali zadevne registracije.
3. Urad ob koncu obdobja petih letih od datuma mednarodne registracije obvesti Mednarodni urad v naslednjih primerih:
 - (a) kadar obstaja nerešena pritožba zoper odločitev preizkuševalca na podlagi člena 42 Uredbe (EU) 2017/1001 o zavržitvi prijave znamke EU, na kateri temelji mednarodna registracija;

- (b) kadar obstaja nerešen ugovor zoper prijavo znamke EU, na kateri temelji mednarodna registracija;
 - (c) kadar obstaja nerešena zahteva za razveljavitev ali zahteva za ugotovitev ničnosti znamke EU, na kateri temelji mednarodna registracija;
 - (d) kadar register znamk EU vsebuje zaznamek, da je bila pri sodišču za znamke EU vložena nasprotna tožba za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke EU, na kateri temelji mednarodna registracija, ni pa v njem še zaznamka o odločbi sodišča za znamke EU o nasprotni tožbi.
4. Ko se je z dokončno odločbo ali vpisom v register postopek iz odstavka 3 zaključil, Urad pošlje Mednarodnemu uradu obvestilo v skladu z odstavkom 2.
5. Za namene odstavkov 1 in 3 znamka EU, na kateri temelji mednarodna registracija, vključuje registracijo znamke EU, ki izhaja iz prijave znamke EU, na kateri temelji mednarodna prijava.

Člen 30

Zahteva za ozemeljsko razširitev, ki sledi mednarodni registraciji

1. Zahteva za ozemeljsko razširitev, ki se vloži pri Uradu v skladu s členom 187(1) Uredbe (EU) 2017/1001, izpolnjuje naslednje zahteve:
- (a) vložena je na enem od obrazcev iz člena 31 te uredbe ter vsebuje vse navedbe in informacije, zahtevane v skladu z uporabljenim obrazcem;
 - (b) navaja številko mednarodne registracije, na katero se nanaša;
 - (c) seznam blaga ali storitev je vključen na seznam blaga ali storitev iz mednarodne registracije;
 - (d) prijavitelj je na podlagi navedb na mednarodnem obrazcu upravičen do imenovanja, ki sledi mednarodni registraciji, prek Urada v skladu s členom 2(1)(ii) in členom 3ter(2) Madridskega protokola.
2. Kadar zahteva za ozemeljsko razširitev ne izpolnjuje vseh zahtev iz odstavka 1, Urad pozove prijavitelja, da odpravi pomanjkljivosti v roku, ki ga določi Urad.

Člen 31

Obrazec, ki se uporabi za zahtevo za ozemeljsko razširitev

Obrazec Urada za zahtevo za ozemeljsko razširitev, ki sledi mednarodni registraciji, kot je določeno v členu 187(1) Uredbe (EU) 2017/1001, vsebuje vse elemente uradnega obrazca Mednarodnega urada. Prijavitelji lahko uporabijo tudi uradni obrazec Mednarodnega urada.

Člen 32

Zahteve po prednosti starejše znamke, vložene pri Uradu

1. Brez poseganja v člen 39(7) Uredbe (EU) 2017/1001 zahteva po prednosti starejše znamke v skladu s členom 192(1) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:
- (a) registrsko številko mednarodne registracije;
 - (b) ime in naslov imetnika mednarodne registracije v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;
 - (c) navedbo države članice ali držav članic, v katerih ali za katere je bila starejša znamka registrirana;
 - (d) številko in datum vložitve zadevne registracije;

(e) navedbo blaga ali storitev, za katere je prejšnja znamka registrirana, in tistih, za katere se zahteva prednost;

(f) kopijo ustreznega potrdila registracije.

2. Kadar mora biti imetnik mednarodne registracije v skladu s členom 119(2) Uredbe (EU) 2017/1001 v postopku pred Uradom zastopan, zahteva po prednosti starejše znamke vsebuje imenovanje zastopnika v smislu člena 120(1) Uredbe (EU) 2017/1001.

3. Kadar Urad sprejme zahtevo po prednosti starejše znamke, o tem ustrezno obvesti Mednarodni urad, tako da mu sporoči:

(a) številko zadevne mednarodne registracije;

(b) ime države članice ali imena držav članic, v katerih ali za katere je bila starejša znamka registrirana;

(c) številko zadevne registracije;

(d) datum začetka veljavnosti zadevne registracije.

Člen 33

Obvestilo Mednarodnemu uradu o začasni zavrnitvi po uradni dolžnosti

1. Obvestilo o začasni celotni ali delni zavrnitvi varstva mednarodne registracije po uradni dolžnosti, ki se izda Mednarodnemu uradu v skladu s členom 193(2) in (5) Uredbe (EU) 2017/1001, brez poseganja v zahteve, določene v členu 193(3) in (4) navedene uredbe, vsebuje:

(a) številko mednarodne registracije;

(b) sklic na določbe Uredbe (EU) 2017/1001, ki so pomembne za začasno zavrnitev;

(c) navedbo, da bo Urad začasno zavrnitev varstva potrdil z odločbo, če imetnik mednarodne registracije ne odpravi razlogov za zavrnitev tako, da Uradu predloži svoje pripombe v dveh mesecih od datuma, ko je Urad izdal začasno zavrnitev;

(d) kjer se začasna zavrnitev nanaša samo na del blaga ali storitev, navedbo tega blaga ali storitev.

2. V zvezi z vsakim obvestilom Mednarodnemu uradu o začasni zavrnitvi po uradni dolžnosti in pod pogojem, da je rok za vložitev ugovora potekel in da v skladu s členom 78(1) Delegirane uredbe (EU) 2018/625 na podlagi ugovora ni bila izdana nobena začasna zavrnitev, Urad Mednarodnemu uradu sporoči naslednje:

(a) kadar je kot rezultat postopka pred Uradom začasna zavrnitev umaknjena, dejstvo, da je znamka v Uniji varovana;

(b) kjer je odločitev o zavrnitvi varstva znamke postala dokončna, kjer je to primerno po pritožbi iz člena 66 Uredbe (EU) 2017/1001 ali tožbi iz člena 72 Uredbe (EU) 2017/1001, dejstvo, da je varstvo znamke v Uniji zavrnjeno;

(c) kadar zavrnitev v skladu s točko (b) zadeva samo del blaga ali storitev, tisto blago in storitve, za katere je znamka v Uniji varovana.

Člen 34

Uradno obvestilo Mednarodnemu uradu o ničnosti učinkov mednarodne registracije

Uradno obvestilo iz člena 198(3) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje datum in:

(a) navedbo, da je ničnost razglasil Urad, ali navedbo sodišča za znamke EU, ki je ničnost razglasilo;

- (b) navedbo, ali je bila ničnost razglašena v obliki razveljavitve pravic imetnika mednarodne registracije, v obliki izjave, da je znamka nična na podlagi absolutnih razlogov, ali v obliki izjave, da je znamka nična na podlagi relativnih razlogov;
- (c) izjavo, da pritožba zoper ničnost ni več mogoča;
- (d) številko mednarodne registracije;
- (e) ime imetnika mednarodne registracije;
- (f) kadar se ničnost ne nanaša na vse blago ali storitve, navedbo blaga ali storitev, za katere je bila ničnost razglašena, ali blaga ali storitev, za katere ničnost ni bila razglašena;
- (g) datum, na katerega je bila ničnost razglašena, skupaj z navedbo datuma, ko ničnost začne veljati.

Člen 35

Zahteva za konverzijo mednarodne registracije v prijavo nacionalne znamke ali imenovanje držav članic

1. Zahteva za konverzijo mednarodne registracije, v kateri je imenovana Unija, v prijavo nacionalne znamke ali imenovanje države članice v skladu s členoma 139 in 202 Uredbe (EU) 2017/1001 brez poseganja v zahteve iz člena 202(4) do (7) navedene uredbe vsebuje:
 - (a) registrsko številko mednarodne registracije;
 - (b) datum mednarodne registracije ali datum imenovanja Unije po mednarodni registraciji v skladu s členom 3ter(2) Madridskega protokola in, kadar je ustrezno, podatke zahteve po prednosti mednarodne registracije v skladu s členom 202(2) Uredbe (EU) 2017/1001 ter podatke zahteve po prednosti starejše znamke v skladu s členi 39, 40 ali 191 Uredbe (EU) 2017/1001;
 - (c) navedbe in elemente iz člena 140(1) Uredbe (EU) 2017/1001 in člena 22(a), (c) in (d) te uredbe.
2. Objava zahteve za konverzijo iz odstavka 1 vsebuje podatke iz člena 23.

Člen 36

Sprememba mednarodne registracije, v kateri je imenovana Unija, v prijavo znamke EU

- Prijava za spremembo v skladu s členom 204(3) Uredbe (EU) 2017/1001 poleg navedb in elementov iz člena 2 te uredbe vsebuje:
- (a) številko mednarodne registracije, ki je bila izbrisana;
 - (b) datum, na katerega je Mednarodni urad mednarodno registracijo izbrisal;
 - (c) kadar je primerno, datum mednarodne registracije v skladu s členom 3(4) Madridskega protokola ali datum vpisa ozemeljske razširitve na Unijo po mednarodni registraciji v skladu s členom 3ter(2) Madridskega protokola;
 - (d) kadar je primerno, datum prednostne pravice, ki je bila zahtevana v mednarodni prijavi, kakršen je vpisan v mednarodni register, ki ga vodi Mednarodni urad.

NASLOV XIV

KONČNE DOLOČBE

Člen 37

Prehodni ukrepi

Določbe Uredbe (ES) št. 2868/95 se še naprej uporabljajo za tekoče postopke, v katerih se ta uredba v skladu s členom 39 ne uporablja, do konca teh postopkov.

Člen 38

Razveljavitev

Izvedbena uredba (EU) 2017/1431 se razveljavi.

Člen 39

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Uporablja se od začetka veljavnosti iz odstavka 1 ob upoštevanju naslednjih izjem:
 - (a) naslov II se ne uporablja za prijave znamke EU, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017, kot tudi ne za mednarodne registracije, za katere je bilo imenovanje Unije predloženo pred navedenim datumom;
 - (b) člen 9 se ne uporablja za znamke EU, ki so bil registrirane pred 1. oktobrom 2017;
 - (c) člen 10 se ne uporablja za zahteve za spremembo, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017;
 - (d) člen 11 se ne uporablja za izjave o delitvi, ki so bile podane pred 1. oktobrom 2017;
 - (e) člen 12 se ne uporablja za zahteve za spremembo imena ali naslova, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017;
 - (f) naslov IV se ne uporablja za prijave za registracijo prenosa, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017;
 - (g) naslov V se ne uporablja za izjave o odpovedi, ki so bile podane pred 1. oktobrom 2017;
 - (h) naslov VI se ne uporablja za prijave kolektivne znamke EU ali certifikacijske znamke EU, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017, kot tudi ne za mednarodne registracije, za katere je bilo imenovanje Unije predloženo pred navedenim datumom;
 - (i) naslov VII se ne uporablja za stroške, ki so nastali v okviru postopka, sproženega pred 1. oktobrom 2017;
 - (j) naslov VIII se ne uporablja za objave pred 1. oktobrom 2017;
 - (k) naslov IX se ne uporablja za zahteve po informacijah ali pregledu, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017;
 - (l) naslov X se ne uporablja za zahteve za konverzijo, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017;
 - (m) naslov XI se ne uporablja za dokazila ali prevode, ki so bili vloženi pred 1. oktobrom 2017;
 - (n) naslov XII se ne uporablja za odločitve, sprejete pred 1. oktobrom 2017;
 - (o) naslov XIII se ne uporablja za mednarodne prijave, obvestila o dejstvih in odločitvah o ničnosti prijave ali registracije znamke EU, na kateri temelji mednarodna registracija, zahteve za ozemelsko razširitev, zahteve po prednosti starejše znamke, obvestilo o začasni zavrnitvi po uradni dolžnosti, obvestila o razveljavitvi učinkov mednarodne registracije, zahteve za konverzijo mednarodne registracije v prijavo nacionalne znamke in prijave za spremembo mednarodne registracije, v kateri je imenovana Unija, v prijavo znamke EU, ki so bili vloženi ali podani pred 1. oktobrom 2017, odvisno od primera.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. marca 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/627**z dne 20. aprila 2018****o popravku nekaterih jezikovnih različic Uredbe (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o aditivih za živila****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila ⁽¹⁾ in zlasti člena 10(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Nemška jezikovna različica Uredbe (ES) št. 1333/2008 vsebuje napake v Prilogi II, del D, kategorija živil 12.2 in v Prilogi II, del E, kategorije živil 0, 01.7.1, 05.2, 11.1, 12.2, 12.2.2, 13.2 in 17.1. Zato bi bilo treba v nemški jezikovni različici popraviti ime kategorije živil 12.2 in pogoje uporabe (omejitve/izjeme) aditivov za živila v kategoriji živil 0, 01.7.1, 05.2, 11.1, 12.2, 12.2.2, 13.2 in 17.1, s čimer bi zagotovili pravno jasnost za nosilce živilske dejavnosti in neovirano delovanje notranjega trga.
- (2) Grška jezikovna različica Uredbe (ES) št. 1333/2008 vsebuje napake v Prilogi II, del E, kategorija živil 05.2. Zato bi bilo treba v grški jezikovni različici popraviti pogoje uporabe (omejitve/izjeme) aditivov za živila v kategoriji živil 05.2, s čimer bi zagotovili pravno jasnost za nosilce živilske dejavnosti in neovirano delovanje notranjega trga.
- (3) Češka jezikovna različica Uredbe (ES) št. 1333/2008 vsebuje napake v Prilogi II, del E, kategorija živil 08.2. Zato bi bilo treba v češki jezikovni različici popraviti pogoje uporabe (omejitve/izjeme) aditivov za živila v kategoriji živil 08.2, s čimer bi zagotovili pravno jasnost za nosilce živilske dejavnosti in neovirano delovanje notranjega trga.
- (4) Češko, grško in nemško jezikovno različico Uredbe (ES) št. 1333/2008 bi bilo zato treba ustrezno popraviti. Druge jezikovne različice navedenih napak ne vsebujejo.
- (5) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1*(ne zadeva slovenskega jezika)***Člen 2**Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.⁽¹⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 16.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. aprila 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)



Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL